

Sapere Aude

2026 Nr. 1,
Kovas (XXXVIII)

VILNIUS
TECH

Vilniaus Gedimino
technikos universitetas

Sapere Aude

VILNIUS TECH
universiteto leidinys
2026 metų kovas,
NR. 1, (XXXVIII)
ISSN 2029-4999

ISSN 2029-4999

9 772029 1499004

M

ieli skaitytojai,

pirmasis 2026-ųjų metų žurnalo numeris skirtas atvirumui – vertybei, kuri yra neatsiejama VILNIUS TECH kasdienybės dalis. Atvirumas čia nėra tik skambus žodis ar šūkis. Tai mūsų požiūris, formuojantis universitetą ir jo bendruomenę. Esame universitetas be sienų, kuriam svarbus bendradarbiavimas ir tinklaveika su partneriais visame pasaulyje, veiklos skaidrumas, kiekvieno asmens individualumo ir išskirtinumo priėmimas.

Atvirumas prasideda nuo paprasto suvokimo: visi einame tuo pačiu keliu ir siekiame bendro tikslo. Kiekvienas turime savo istoriją, sukaupę patirtį ir savitą požiūrį į tam tikrus dalykus. Ir būtent dėl to svarbu ne tik kalbėti, bet ir klausytis kitų. Atvirumas – tai gebėjimas į kitą žiūrėti ne kaip į konkurentą, o kaip į partnerį, net ir kai nuomonės skiriasi. Juk skirtumai dažnai būna ne kliūtis, o galimybė pamatyti tam tikrus dalykus kitu kampu.

VILNIUS TECH yra vieta, kurioje bendradarbiavimas nėra tik formalumas. Mes dirbame kartu, nes tik taip galime judėti į priekį ir siekti aukštumų. Mūsų skaidri veikla kuria pasitikėjimą: kai žinome, kaip ir kodėl priimami sprendimai, matome aiškius procesus, jaučiamės įtraukti ir atsakingi. Pasitikėdami vieni kitais galime drąsiai dalintis idėjomis, eksperimentuoti, klysti ir nebijoti vėl pradėti iš naujo.

Atvirumas reiškia ir drąsą pripažinti, kad visų atsakymų mes nežinome. Tai gebėjimas užduoti ne visada patogius klausimus ir pripažinti, kad ne į visus dar galime atsakyti. Tai yra ir brandos požymis: kai galime būti nuoširdūs ne tik sau, bet ir kitiems, mokomės ir tobulėjame greičiau.

Mūsų partnerystės visame pasaulyje taip pat rodo, kad atvirumas yra varomoji jėga. Kiekviena užmegzta nauja pažintis ar įgyta patirtis – tai proga išmokyti ką nors naujo. Juk tik atvirai bendradarbiaudami plečiame savo akiratį ir stipriname universitetą.

Žurnalo puslapiuose nugulusios istorijos taip pat kviečia būti atviriems – ne tik kitiems, bet ir patiems sau. Tai nėra lengva, tačiau atvirumas leidžia vieniems kitus suprasti geriau, mokytis iš skirtingų patirčių ir kurti bendruomenę, kurioje kiekvienas gali jaustis išgirstas.

Įkvėpiančių istorijų –
vyr. redaktorė Neda

VYRIAUSIOJI REDAKTORĖ

Neda Černiauskaitė

DIZAINAS

Arūnas Aleksandravičius

VIRŠELIS

Andrius Pucėta
Architektūros studijų programos
studentas

SAPERE AUDE REDAKCIJA

Vilniaus Gedimino technikos universitetas
Viešosios komunikacijos direkcija
Saulėtekio al. 11
10223 Vilnius
Tel. (8 5) 274 9936
El. paštas press@vilniustech.lt

SPAUSDINIMAS

UAB „Baltijos kopija“, Kareivių g. 13B
09109 Vilnius

Tiražas – 600 egz.

Turinys

3 Atvirai apie atvirumą – su rektoriumi prof. dr. Romualdu Kliuku

8 Prof. dr. D. Čygui ir prof. G. Čaikauskui už nuopelnus šaliai Prezidentūroje įteikti valstybiniai apdovanojimai

12 Neeliniai jubilejai – viena vertybinė kryptis

18 Inovacijos be sienų: moterų vaidmuo technologijų srityje

26 Mados komunikacija: patirtys, tyrimai ir ateities perspektyvos

33 Medijų mokykla – kai studentų idėjos virsta realiais sprendimais

39 Ten, kur prasideda studijos VILNIUS TECH

46 Iš universiteto – į vadovo kėdę: statybos inžinerijos alumnų A. Guzikausko istorija

49 Kūryba už universiteto durų

54 VILNIUS TECH kaleidoskopas

5 Nauja VILNIUS TECH priėmimų kampanija – kvietimas išradimus pradėti nuo žaidimų

10 Prof. dr. Hartmutas Pasternakas: apie atvirumą moksle, bendradarbiavimą ir universitetų ryšį su visuomene

16 Lietuvos jūreivystės akademijos alumnas P. Bekėža: „Ryšys su jūra dažnai tampa viso gyvenimo pasirinkimu“

22 Nuo doktorantūros studijų iki labiausiai cituojamos mokslininkės: prof. dr. Ievos Meidutės-Kavaliauskienės kelias

29 Integracija, iššūkiai ir kūrybiškumas: užsienio dėstytojų patirtys universitete

36 „Atlantų balkonas“ – vieta, kur susitinka idėjos

44 VILNIUS TECH absolventas D. Dundulis: atviras dialogas organizacijoje – būtinas

47 Viena konferencijų organizavimo platforma – efektyviam mokslo renginių organizavimui, pranešimų sklaidai ir saugojimui

52 Naujausios VILNIUS TECH išleistos knygos

Atvirai apie atvirumą – su rektoriumi prof. dr. Romualdu Kliuku

– Rektoriau, paatviraukite apie vieną strateginių universiteto vertybių – kiek esame atviri?

Man atvirumas yra pirmiausia įsiklausymas ir tuomet jau gebėjimas atsakyti į argumentus tiesiai, matant įvairias puses. Inžinieriai apskritai turi ne tik techno, bet ir atvirumo geną. Inžinerija išugdo žmonėse atvirumą ateities perspektyvoms, skirtingoms nuomonėms, kitiškumui, dalinimuisi sa-

vo žiniomis, tyrimais, straipsniais, išradimais su kitais.

Universitetas gyvena nuolatiniuose atvirauose santykiuose su pasauliu ir kitų patirtimis. Kaip mokslininkai, mes visada esame pasirengę kritikai, argumentams, rimtai vertiname ir alternatyvias hipotezes, ir pakoreguojame savo įsitikinimus, tad atvirumas mums yra dorybė. Kaip dėstytojai, ugdome pirmiausia atviras, kritiškas asmenybes.

Atvirumas yra ir apie dalinimąsi, augančią tyrimų kokybę. Mūsų universitetas bendradarbiauja su 577 aukštojo mokslo institucijomis 59 šalyse, tarp jų – su aukščiausio lygio QS WUR reitingo universitetais.

Tarptautiškumą sustiprina ir aktyvus dalyvavimas ATHENA Europos universitetų aljanse, NORDTEK ir BALTECH tinkluose. Sustiprėja mūsų vaidmuo ir Europos inovacijų ekosistemoje – bendradarbiauja-

me su ENIHEI tinklu, vienijančiu 38 pažangias Europos aukštojo mokslo institucijas.

Kartu su KTU ir Fraunhofer FKIE kuriame autonominių sistemų kompetencijų centrą ComARC, kuris taps nacionaline autonominių, nuotoliniu būdu valdomų ir susietų oro, sausumos ir vandens technologijų tyrimų bei testavimo platforma. Įstojome į Kvantinių technologijų asociaciją.

Tapome Kosmoso klasterio nariu, todėl aktyviau bendradarbiaujame su kosmoso technologijų ir inovacijų bendruomene, verslu, asociacijomis, dalyvaujame kosmoso hakatonuose, tarptautinėse parodose, pradėjome įgyvendinti tarptautinius projektus bei Europos kosmoso agentūros iniciatyvas.

Kartu su kitais TTO Lithuania tinklo nariais inicijavome ir organizavome Tarptautinę mokslo savaitę „(re) SEARCH 2025“, subūrusią žinių ir technologijų perdavimo lyderius iš Baltijos šalių, Pasaulinės intelektinės nuosavybės organizacijos (WIPO), Europos Komisijos atstovus, teisininkus, intelektinės nuosavybės specialistus ir inovacijų politikos formuotojus.

Vien praėjusiais metais fakultetai ir padaliniai kaip koordinatoriai ar partneriai vykdė 52 tarptautinius Erasmus+ aukštojo mokslo studentų ir darbuotojų mobilumo, Bendradarbiavimo partnerystės, Gebėjimų stiprinimo, Erasmus Mundus, Nordplus, Skaitmeninės Europos ir kitų tarptautiškumo plėtros programų projektus.

– Ar pritariate minčiai, kad nuo visiško atvirumo gali nukentėti?

Ir atvirumas reikalauja ribų, optimalaus lygio. Jį būtina pasverti, derinant su kitomis vertybėmis. Sugriežtintos migracijos politikos taisyklės, nacionalinio saugumo inte-

52

ties tarptautinių projektų (Erasmus+, Nordplus, Skaitmeninės Europos ir kt.) praėjusiais metais vykdė fakultetai bei padaliniai, veikdami kaip koordinatoriai ar partneriai

resai, geopolitinės įtampas pasaulyje paveikė universiteto tarptautinių studentų priėmimą ir akademinį mainus. Aplinkybės ir vertybės mus priverčia nebeatsiversti bet kam iš didelės rizikos šalių, saugoti savo švietimo erdvę. Griežtiname atrankas, nes labai atsakingai žiūrime, jog atvykstantys būtų tikrieji studentai, motyvuoti tapti aukštą pridėtinę vertę kuriančiais specialistais.

Kaip visa tai, kas dabar vyksta, paveikia mūsų akademinę laisvę, autonomiją ir finansus – dilema.

Esu atviras su kolegomis ir dėl kelionių į tam tikras šalis: stažuotėms, mainams visada siūlau rinktis pažangias, lyderiaujančias šalis, iš kurių gali pasimokyti, pasisemti patirties ir užmegzti universitetui naudingų kontaktų, kad gimtų bendri projektai, inovacijos, arba rinktis dėstyti tiems, kuriems reikia mūsų paramos. Tik nebendradarbiauti ir iš tolo aplenkėti tokias šalis, kurios padeda agresorėms, aktyviai kišasi į rinkimus, organizuoja kibernetines atakas ir sabotazus, šnipinėja, sistemaiškai veikia prieš Europos Sąjungą, NATO, paramą Ukrainai. Kritinio mąstymo raumenų šiais laikais reikia labiausiai – padeda nepaklysti ir išlikti apdairiai atvira

švietimo bendruomene. Turime subalansuoti atvirumą su saugumu, autonomija, atsakomybe.

– O dabar atvirai, rektoriau, ar esat atviras vadovas su savo darbuotojais, studentais?

Juokauju, kad atviriau nebūna nei prie ryto kavos puodelio 7:45 val. 11 aukšte – ne kartą jau esu sakęs, kad laukiu visų „vyturių“, kurie pas mane anksti užsuka su savo iššūkiais, pasiūlymais. Idėjoms durys privalo būti atviros.

Jei rimtai, atvirumas gimdo daugiau idėjų, o kuo daugiau idėjų universitete, tuo mes patrauklesni, garsesni, matomi ir reikalingi. Man patinka įsiklausyti į skirtingų kartų nuomones: vyresnės kartos žmonės dažnai pamato rizikas ir ilgalaikį poveikį, o jaunimas nebijo pasiūlyti drąsesnius, nešabloninius sprendimus. Tai padeda išvengti vien savo „burbulo“.

Jei visai atvirai, aš, kaip vadovas, vis dar mokausi atviro vadovavimo – kartu su kitais universiteto vadovais noriai dalyvauju vadovavimo kompetencijų stiprinimo mokymuose kas mėnesį. Aš visada buvau ir liksiu inžinierius statybininkas, todėl puikiai suprantu, kad atvirumas – tarsi konstrukcinė ašis, nuo kurios priklauso stabilumas. Jei ji per silpna, trūkinėja ir sienos, ir bendruomenės ryšiai. Todėl stengiuosi pirmiausia sustiprinti būtent ją.

577

su tiek aukštojo mokslo institucijų 59 šalyse bendradarbiauja mūsų universitetas

Nauja VILNIUS TECH priėmimų kampanija – kvietimas išradimus pradėti nuo žaidimų

Šiomet 70-ajį jubiliejų minintis VILNIUS TECH pristato naują priėmimų kampaniją „Žaidimai ir išradimai“. Kampanija kviečia būsimus studentus atrasti universitetą kaip suaugusiųjų žaidimų aikštelę, kurioje kiekvienas žaidimas veda prie išradimo, keičiančio pasaulį.

Kiekvienas išradimas prasideda nuo žaidimo – eksperimentuojant, klystant ir mokantis. VILNIUS TECH šį žaidimą pakylėja į visai kitą lygį ir paverčia inovacijomis: nuo aviacijos ir robotikos iki energetikos, laivybos ir DI sprendimų. Naujoji priėmimų kampanija –

tai kvietimas žaisti, tyrinėti ir atrasti sprendimus ne tik atliepiant šandienos poreikius, bet ir siekiant žinių, įgūdžių, kurie leistų atsakyti į rytojaus klausimus“, – sako VILNIUS TECH Viešosios komunikacijos direktorės (VKD) vadovė **Dovilė Juršytė**.

„Žaidimai ir išradimai“ – pirmasis universiteto žingsnis, įgyvendinant platesnę TECH KULTŪROS strategiją. Pasak D. Juršytės, gyvename laikotarpiu, kai technologinis mąstymas tampa universalia kompetencija.

Dar niekada nebuvo taip lengva pereiti nuo idėjos prie veikiančio sprendimo ar bent jau prototipo: turime įrankius, technologijas ir žinias, kurios smarkiai sumažina atstumą tarp sumanymo ir įgyvendinimo, tad priežasčių nebandyti kurti beveik nebelieka.

Vis dėlto, net DI laikais svarbiausi išlieka žmonės, kurie kelia klausimus, eksperimentuoja ir kuria. Gebėjimas kurti su technologijomis tampa tokiu pat baziniu įgūdžiu, kaip kadaise – skaityti ar rašyti. Būtent tokį santykį ir kviečia atpažinti VILNIUS TECH.

Dovilė Juršytė

„Vis dėlto, net DI laikais svarbiausi išlieka žmonės, kurie kelia klausimus, eksperimentuoja ir kuria. Gebėjimas kurti su technologijomis tampa tokiu pat baziniu įgūdžiu, kaip kadaise – skaityti ar rašyti. Būtent tokį santykį ir kviečia atpažinti VILNIUS TECH“, – dalijasi VKD direktorė.

Naująją priėmimų kampaniją universitetas kūrė su „Synthesis Consulting Group“.

Pasak **Mariaus Mozūraičio**, šio projekto stratego ir kūrybos vadovo, VILNIUS TECH technologinis mąstymas yra gyvas, praktiškai įgyvendinamas ir atspindi bendrą požiūrį į pasaulį. Jis jungia smalsius išradėjus, norinčius suprasti, kaip veikia pasaulis, ir jį patobulinti: čia studentai analizuoja, modeliuoja, testuoja bei tobulina net pačius paprasčiausius dalykus.

Būtent studentai tapo įkvėpimo šaltiniu ir paskatino kampanijoje išryškinti momentą, kuriame žaidybinis smalsumas virsta išradimu. Kartu su VILNIUS TECH dėstytojais jie kūrė „išradimus“, vaizduojamus įvaizdiniuose kampanijos vaizdo klipuose, ir patys tapo jų veikėjais.

Tiesa, komunikacijoje norėta parodyti ne tik galutinį rezultatą, bet ir paties proceso svarbą.

„Pastebėjome, kad VILNIUS TECH bendruomenė į akademinę kelionę dažnai žiūri kaip į eksperimentą – laboratorijose vyksta diskusijos, bandymai, analizės, prototipų kūrimas. Kad ir kokią temą studentai nagrinėtų, visada yra vietos inter-

pretacijai, sprendimų tobulinimui ar alternatyvų paieškai. Norėjosi užfiksuoti būtent šį procesą ir parodyti jo grožį“, – sako kampanijos strategas M. Mozūraitis.

Kuriant vizualinius kampanijos sprendimus universitetas šįkart sąmoningai rinkosi ne kuo garsesnius pareiškimus ar herojiškas metaforas, o pasuko kita kryptimi. Trumpais vaidybiniais vaizdo klipais ir plakatais siekta parodyti konkrečius momentus, kuriuose technologinis mąstymas atsiskleidžia natūraliai, pavyzdžiui, kasdienėse situacijose ar paprastoje aplinkoje.

Popierinio lėktuvėlio aerodinamika, smėlio pilies landšaftas ar

robotų rankų lenkimo varžybos – tai situacijos, kuriose žaidybinė forma susitinka su technine analize.

„Technologinis mąstymas prasideda nuo smalsumo – kartais nuo paprasto klausimo, bandymo ar net žaidimo. Šiame universitete smalsumas veikia kartu su inžinerija ir visada virsta struktūra, žiniomis ir realiais sprendimais. Būtent tai ir formuoja TECH KULTŪRĄ“, – tvirtina universiteto atstovė D. Juršytė.

Įvaizdinius priėmimo kampanijos „Žaidimai ir išradimai“ vaizdo klipus kūrė video agentūra TURBO.

Parengė Išorinės komunikacijos projektų vadovė Giedrė Gedeikytė

VILNIUS
TECH vaizdo
klipus galite
peržiūrėti čia:

1

2

3

VILNIUS
TECH

Vilniaus Gedimino
technikos universitetas

Kiekvienas išradimas prasideda nuo žaidimo

Aerodinaminė
kokybė (L/D): 14,8

$$L = \frac{1}{2} \rho V^2 S C_L$$

$$Re = \frac{\rho V L}{\mu}$$

Oro greitis: 22,4 m/s

$$C_D = \frac{D}{\frac{1}{2} \rho V^2 S}$$

Turbulentiškumo intensyvumas: 3,1 %

Atakos kampas: +6,2°

Studijos
kuriantiems rytojui

Prof. dr. D. Čygui ir prof. G. Čaikauskui už nuopelnus šaliai Prezidentūroje įteikti valstybiniai apdovanojimai

Minint 108-ąsias Lietuvos valstybės atkūrimo metines, už nuopelnus šaliai ir jos vardo garsinimą Prezidentas Gitanas Nausėda apdovanojo nusipelnčius Lietuvos ir užsienio valstybių piliečius, tarp kurių – du ilgamečiai VILNIUS TECH akademinės bendruomenės nariai: Aplinkos inžinerijos fakulteto dekanas prof. dr. Donatas Čygas ir Architektūros fakulteto profesorius, žymus architektas Gintaras Čaikauskas. Profesoriams įteikti Lietuvos didžiojo kunigaikščio Gedimino ordino Riterio kryžiai.

VILNIUS TECH rektorius Romualdas Kliukas pateikė prof. dr. D. Čygo kandidatūrą apdovanojimui gauti už nuopelnus Lietuvai, šalies mokslui ir švietimui, valstybės pažangai ir lyderystei, integruo-

jant universitete vykdomų mokslinių tyrimų pasiekimus į inžinerinę praktiką, ypač uolų ir sąžiningą darbą rengiant inžinierius Lietuvos įmonėms ir organizacijoms, inovacijų kūrimą ir jų diegimą automobilių kelių infrastruktūrai, akty-

vią visuomeninę veiklą. Universiteto bendruomenė dėkinga ir dėjuojasi, kad pastaruosius keletą metų valstybės apdovanojimais ypatingai pagerbiami ir vis pastebimi inžinieriai, mokslininkai praktikai.

Prof. G. Čaikausko kandidatūrą pateikė VILNIUS TECH bei visuomeninės organizacijos Vilniaus rokiškėnų klubas „Pragiedruliai“ siūlė jį apdovanoti už nuopelnus Lietuvos architektūros raidai, urbanistinės kultūros puoselėjimą, jaunųjų architektų ugdymą ir Lietuvos vardo garsinimą tarptautinėje erdvėje.

PROFESORIUS DR. DONATAS ČYGAS

Prof. D. Čygas daugiau nei keturis dešimtmečius dirba universitete

mokslinį ir pedagoginį darbą, o nuo 1999 m. eina Aplinkos inžinerijos fakulteto (AIF) dekaną pareigas. Svarbiausios profesoriaus mokslinės veiklos sritys – kelių tiesimo medžiagos ir technologijos, naujų technologijų diegimas, eismo saugumas ir informacinės technologijos. 2006 m. už mokslinių darbų ciklą „Automobilių kelių ir gatvių tiesybos technologijų eksperimentiniai tyrimai ir taikymas“ jam buvo skirta Lietuvos valstybinė mokslo premija.

D. Čygas pasižymi aktyvia visuomenine ir profesine veikla. Dvi kadencijas būdamas Lietuvos aukštojo mokslo tarybos nariu, jis dalyvavo pertvarkant šalies aukštojo mokslo sistemą bei integruojant ją į Europos struktūras. 2009–2020 m. profesorius dirbo Susisiekimo ministerijos Nuolatinės kelių priežiūros ir plėtros programos komisijoje. Mokslininkas yra įgijęs 7 patentus, paruošęs daugiau kaip 10 Lietuvos Respublikos standartų ir statybos taisyklių, parengęs 10 mokslų daktarų, publikavęs daugiau kaip 250 mokslo ir mokslo populiarinimo straipsnių, skaitęs per 40 pranešimų tarptautinėse ir nacionalinėse konferencijose.

Mokslinėje veikloje profesorius daugiausia dėmesio skiria kelių tiesimo medžiagoms ir technologijoms, inovacijų diegimui, eismo saugai ir informacinių technologijų taikymui transporto infrastruktūroje. Jo darbai apima naujų sprendimų kūrimą projektuojant, tiesiant ir prižiūrint automobilių kelius, taip pat kelių būklės, transporto srautų ir eismo saugumo sąsajų tyrimus.

Aktyvi ir pedagoginė veikla – dėstoti disciplinas apie kelių informacines technologijas ir eismo saugumo sistemas, vadovauja studentų baigiamiesiems darbams, rengia metodinę literatūrą, prisideda prie naujosios inžinierių kartos ugdymo.

Prof. dr. D. Čygo veikla įvertinta ir anksčiau – jam suteiktas Garbės kelininko vardas, skirta Lietuvos valstybinė mokslo premija. Naujasis valstybės apdovanojimas – reikšmingas jo ilgametės lyderystės ir nuoseklaus darbo valstybės pažangai įvertinimas.

PROFESORIUS GINTARAS ČAIKAUSKAS

Gintaras Čaikauskas – vienas ryškiausių nepriklausomos Lietuvos architektų, labai prisidėjęs prie Lietuvos urbanistinio identiteto formavimo. Jo kūrybinėje veikloje – reikšmingi visuomeniniai ir kultūriniai objektai, įvertinti tarptautiniais bei nacionaliniais apdovanojimais. Tarp jo darbų ir Vilniaus šiuolaikiniai pastatai ir kompleksai, įpraminantys modernios architektūros kryptį, darniai įsiliejančią į istorinį urbanistinį kontekstą.

Profesorius nuo 1988 m. dėsto VILNIUS TECH, 2006 m. tapo profesoriumi ir aktyviai prisidėjo prie architektų rengimo, ugdydamas nau-

ją architektų kartą. G. Čaikauskas diegia studentams ne tik svarbiausius architektūrinius principus, bet ir skatina pilietiškumą. Architektas taip pat prisideda prie įvairių studentų iniciatyvų, tokių kaip SIKON studentų idėjų konkursas ir GERAS apdovanojimai. Profesorius dėsto architektūrinį projektavimą, vadovauja studentų baigiamiesiems darbams, dalyvauja ekspertinėje veikloje ir yra aktyvus architektų bendruomenės, Lietuvos architektų sąjungos, narys.

G. Čaikauskas Lietuvoje ir užsienyje projektavo įvairius statinius, įskaitant mokyklas, administracinius pastatus, gyvenamuosius namus ir visuomeninius objektus. Nuo 1992 m. vadovauja architektūros studijai „Architektūros linija“, kuri įgyvendino daugybę reikšmingų projektų.

Prof. Gintaras Čaikauskas prisidėjo prie Rokiškio miesto kultūrinio ir architektūrinio gyvenimo. Kartu su architektu Faustu Lasiu sukūrė projektą „Legenda“ jie laimėjo 2022 m. Rokiškio rajono savivaldybės paskelbtą idėjų konkursą grafų Tyzenhauzų šeimos atminimui įamžinti.

G. Čaikauskas yra laimėjęs įvairius architektūrinius konkursus bei apdovanotas svarbiais apdovanojimais: 2014 m. įvertintas Lietuvos architektų sąjungos garbės ženklu, 2015 m. apdovanotas Šv. Kristoforo statulėle „Už nuopelnus Vilniaus architektūrai“, 2023 m. jam buvo paskirta Lietuvos Respublikos Vyriausybės kultūros ir meno premija, 2024 m. apdovanotas Suomijos valstybiniu apdovanojimu „Suomijos Liūto ordinu“, ne kartą įvertintas LR kultūros ministro ir kitomis padėkomis, garbės raštais Lietuvoje ir užsienyje.

Parengė Vidinės komunikacijos projektų vadovė Milda Mockūnaitė-Vitkienė

Prof. dr. Hartmutas Pasternakas: apie atvirumą moksle, bendradarbiavimą ir universitetų ryšį su visuomene

Garbės daktaro vardas – akademinė padėka už išskirtinį indėlį į mokslo progresą. VILNIUS TECH šiuo titulu pagerbia mokslininkus, kurie ne tik kuria, bet ir skatina tarptautinį dialogą, inovacijas, ugdo jaunuosius tyrėjus.

2 026 m. už nuopelnus Lietuvos valstybei, mokslui, kultūrai ir už bendradarbiavimo plėtrą garbės daktaro vardas buvo su-

teiktas Brandenburgo technikos universiteto (Vokietija) prof. dr. Hartmutui Pasternakui. Pasak jo, tai ne tik akademinis įvertinimas, bet ir simbolinis VILNIUS TECH ir moks-

lininko bendradarbiavimo ženklas. „Garbės daktaro vardo suteikimas – didelė ir ypatinga garbė. Man tai reiškia pripažinimą ir įvertinimą. Tai ypatingo ryšio tarp VILNIUS

Prof. dr. Hartmutas Pasternakas (nuotr. viduryje) akcentuoja, kad atvirumas yra būtinas tarptautiniam bendradarbiavimui: jis skatina idėjų mainus, spartina mokslo pažangą ir padeda griauti barjerus.

TECH ir manęs įprasminimas, kurį turėtume puoselėti ir ateityje“, – sako profesorius.

Kalbėdamas apie atvirumą jis paabrėžia, kad tai – viena svarbiausių akademinės ir profesinės veiklos sąlygų. Atvirumas, anot jo, yra noras be išankstinių nuostatų priimti patirtis, naujas idėjas ir skirtingas perspektyvas. Svarbūs atvirumo aspektai – skaidrumas bei gebėjimas kvestionuoti savo pačių įsitikinimus. Nors ir ne visada tai lengva, bet būtina.

Profesorius taip pat akcentuoja, kad atvirumas yra būtinas tarptautiniam bendradarbiavimui: jis skatina idėjų mainus, spartina mokslo

pažangą ir padeda griauti barjerus.

„Esu sukaupęs nemažai patirties, tad galiu drąsiai teigti, jog jaunieji tyrėjai ir studentai, įgyvendindami projektus ir norėdami pasiekti užsibrėžtų tikslų, tam tikrais atvejais pasitelkia gana netradicinius metodus. Tad jų sugeneruotas idėjas svarbu aptarti ir išgryninti“, – paabrėžia jis.

Kalbėdamas apie savo vertybes, padedančias priimti profesinius sprendimus, prof. H. Pasternakas pažymi, kad jis vadovaujasi pasitikėjimu, motyvacija ir ilgalaikiu pasitenkinimu darbu. Jauniesiems akademinės bendruomenės nariams profesorius pataria

būti drąsiems ir mąstyti plačiai.

„Bendradarbiaukite tarpdisciplininiu lygmeniu ir žvelkite už savo srities ribų. Jauni, motyvuoti tyrėjai greitai patraukia aplinkinių dėmesį. Tam tikrais atvejais net ir išleidę vos pirmąją mokslinę publikaciją“, – dėmesį atkreipia prof. H. Pasternakas.

Profesoriaus teigimu, ne ką mažiau svarbu ir tai, kad atvirumas gali iš esmės pakeisti universitetų ir visuomenės santykį. Tačiau tai nevyksta taip sparčiai, kaip norėtūsi. Čia svarbu atsakyti į klausimą: ar dažnai pažangūs sprendimai mokslo srityje visuomenės nariams pristatomi suprantamai.

Neeiliniai jubiliejai – viena vertybinė kryptis

Jubiliejus dažnu atveju tampa puikia proga trumpam sustoti, atsigręžti bei peržvelgti nueitą gyvenimo kelią – patirtis, pasiekimus ir vertybes, kurios lydėjo daugelį metų.

Šia ypatinga proga VILNIUS TECH emeritai – prof. habil. dr. Algirdas Smilgevičius, šiais metais minintis 90-ąjį jubiliejų, ir prof. habil. dr. Leonas Saulis, minintis 85-ąjį jubiliejų, – dalijasi mintimis

apie akademinį kelią, gyvenimo išbandymus ir svarbiausius pasiekimus. Jų gyvenimiška patirtis atskleidžia, kad tikrosios vertybės – žinios, darbas ir žmonių bendrytė – išlieka svarbios visais laikais.

– Ką Jums reiškia jubiliejus?

Prof. habil. dr. A. Smilgevičius: 90-asis jubiliejus reiškia, kad didžiąją gyvenimo dalį praleidau universitete ir kiek galėjau, tiek jame ir dirbau.

Kitai tariant, savo darbą esu atlikęs, tad esu ramus.

Visą gyvenimą savo žinias atidaviau darbui, mokslui ir studijoms. Be

to, 25-erius metus praleidau Valsstybinėje lietuvių kalbos komisijoje, iš kurių 15-a metų buvau komisijos narys, o po to – terminologijos pakomisės narys. Savo darbu esu prisidėjęs prie valstybinės kalbos taisyklingumo ugdymo, mokslo ir kultūros.

Prof. habil. dr. L. Saulis: Jubiliejus man pirmiausia reiškia tai, kad jo reikėjo sulaukti. Mano karta gyveno sudėtingais laikais, todėl pats faktas, kad galiu švęsti tokį gyvenimo etapą, jau daug pasako. Teke patirti daug svarbių istorinių įvykių, kurių vienas reikšmingiausių – Lietuvos nepriklausomybės atkūri-

Prof. habil. dr. A. Smilgevičius: Jau nemui norėčiau palinkėti nebijoti imtis nenumatytų, sunkių, bet reikšmingų darbų.

Prof. habil. dr. L. Saulis: Ateities kartoms norėčiau palinkėti vieno paprasto, bet labai svarbaus dalyko – daug mokyti.

mas. Jos dėka susikūrė ir Vilniaus Gedimino technikos universitetas.

Tą laikotarpį prisimenu kaip ypatingą: tai buvo dainuojanti revoliucija, kai visa Lietuva buvo vieninga ir kupina pakilios dvasios. Aš pats tą naktį buvau prie Vilniaus televizijos bokšto ir buvau sužeistas – kurį laiką buvau praradęs klausą. Vėliau buvau pripažintas Lietuvos nepriklausomybės gynėju. Tą žmonių vienybės, drąsos ir pasiryžimo jausmą, kurį tuomet išgyvenome, šiandien sunku atkartoti.

Jubiliejus man yra ir proga atsi-grežti į savo gyvenimą. Galiu pasakyti, kad jis yra įdomus ir prasmingas. Yra daug dalykų, kuriuos prisimenu be gėdos jausmo – jo nejučiu nei prieš save, nei prieš ateities kartas. Manau, kad savo darbą atlikome garbingai.

– Aktyvumo ir ilgaamžiškumo paslaptis – kokia ji?

Prof. habil. dr. A. Smilgevičius:

Manau, kad aktyvumas ir ilgaamžiškumas – itin individualus dalykas, tačiau viena pagrindinių priežasčių yra šeima. Mano žmona, kuri mirė prieš 5-erius metus, buvo mano gyvenimo atrama. Mes puikiai sutarėme, išauginome du sūnus ir tai gali vadinti didžiausia sėkme savo gyvenime. Šeima suteikė man stiprybės ir motyvacijos veikti.

Prof. habil. dr. L. Saulis: Manau, kad didžiausia mano aktyvumo ir energijos paslaptis yra sportas, kuris mane lydėjo visą gyvenimą. Studijų metais buvau labai aktyvus – netgi buvau universiteto ir aukštųjų mokyklų slidinėjimo čempionas.

Vėliau, dirbdami institute, su kolegomis pradėjome užsiimti vandens slidžių sportu – tuo metu Lietuvoje buvome vieni iš šios sporto šakos pradininkų. Būdamas 30-ies, pradėjau žaisti lauko tenisą ir šis sportas daugelį metų liko svarbia mano gyvenimo dalimi.

Sportas man visada buvo ne tik fizinis aktyvumas, bet ir gyvenimo būdas, padėjęs išlikti energingam bei aktyviam.

– Ką laikote savo didžiausiu pasiekimu?

Prof. habil. dr. A. Smilgevičius: Jeigu kalbame apie mokslo sritį, tai vienas svarbiausių pasiekimų – kartu su kolega sukurtą naują mokslo kryptį „Tiesiaeigių elektros variklių tyrimas“. Kitas – kartu su Kauno technologijos universiteto atstovais parengti ir išleisti terminų žodynai: „Elektrotechnikos terminų žodynas“ ir „Aiškinamasis elektrotechnikos terminų žodynas“. Tai – didelės apimties (virš 10 tūkst. terminų), pirmieji Lietuvoje penkia-kalbiai šios srities žodynai.

Prof. habil. dr. L. Saulis: Didžiausiu gyvenimo pasiekimu laikau savo šeimą. Visą gyvenimą gyvenau su žmona, mums pavyko išsaugoti šeimą ir bendrystę, užauginti dukrą.

**Atvirumas man reiškia nebijoti
išklaudyti tiesą ir, jei reikia,
išsakyti savo nuomonę. Visada
stengiausi laikytis savo
įsitikinimų ir kalbėti tiesą, nors
tai patikdavo ne visiems.**

Prof. habil. dr. A. Smilgevičius

Taip pat svarbus mano mokslinis gyvenimo kelias. Savęs nelaikau ypatingu, bet vis dėl to esu mokslo žmogus. Man labai pasisekė, kad turėjau puikių mokytojų ir autoritetų – tokių kaip šviesaus atminimo Rektorius Jonas Kubilius ir akademikas Vytautas Statulevičius. Bendravimas su šiomis ryškiomis asmenybėmis turėjo didelę įtaką mano, kaip žmogaus ir mokslininko, formavimuisi. Iš jų perėmiau atsakomybės jausmą, dorumą ir pagarbą darbui.

– Kas Jums yra atvirumas?

Prof. habil. dr. A. Smilgevičius: Atvirumas man reiškia nebijoti išklaudyti tiesą ir, jei reikia, išsakyti savo nuomonę. Visada stengiausi laikytis savo įsitikinimų ir kalbėti tiesą, nors tai patikdavo ne visiems.

Be to, esu *etninis žemaitis*. Tikiu, kad mano kilmė ir įskiepytos tradicijos taip pat formavo charakterį ir požiūrį į gyvenimą.

Prof. habil. dr. L. Saulis: Man atvirumas pirmiausia reiškia gebėjimą būti sąžiningam su pačiu savimi – gebėjimą nemeluoti sau. Tai yra pagarba sau ir kitiems.

Atvirumas man siejasi su tiesos sakymu, nors kiekviena tiesa gali turėti įvairių atspalvių. Be to, atvirumas reiškia ir toleranciją – gebėjimą ne tik išsakyti savo nuomonę,

bet ir išgirsti kitus. Tik tada gali atsirasti tikras dialogas ir tarpusavio supratimas.

– Kas šiandien Jums gyvenime svarbiausia?

Prof. habil. dr. A. Smilgevičius: Tai, ką turime šiandien. Lietuva yra tokia, kokia yra, arba tokia, kokia gali būti. Man svarbu vertinti tai, ką galiu puoselėti dabar. Visa kita priklauso nuo individualių poreikių.

Prof. habil. dr. L. Saulis: Šiandien man svarbiausia, kad gerai sektųsi tiems žmonėms, kurie yra šalia manęs. Jei jiems sekasi, anksčiau ar vėliau gera valanda ateina ir man.

Man taip pat labai svarbu perduoti savo sukauptą patirtį kitiems – jos, mokydamas jaunus žmones, esu sukauptęs nemažai. Daug metų individualiai dirbau su mokiniais, pa-

dėjau jiems ruošti stojamiesiems egzaminams į universitetą. Darbas buvo intensyvus, tačiau būtent tokiu būdu sukauptau daug pedagoginės patirties.

Dirbdamas universitete, visada stengiausi ne tik vertinti studentų žinias, bet ir padėti jiems suprasti mokomuosius dalykus. Man buvo svarbu ne bausti už nežinojimą, o padėti išmokti.

– Ko norėtumėte palinkėti ateities kartoms?

Prof. habil. dr. A. Smilgevičius: Jaunimui norėčiau palinkėti nebijoti imtis nenumatytų, sunkių, bet reikšmingų darbų. Tik drąsiai imantis didelių projektų galima pasiekti ir didelių laimėjimų.

Atsakomybės prisiėmimas ir ryžtas siekti tikslų yra tai, kas leidžia augti bei pasiekti svarbių rezultatų.

Prof. habil. dr. L. Saulis: Ateities kartoms norėčiau palinkėti vieno paprasto, bet labai svarbaus dalyko – daug mokytis.

Šiandien dažnai sakoma, kad visko pagrindas yra verslas. Aš manau, kad tikrasis pagrindas yra mokslas ir išsilavinimas. Mokymasis nėra lengvas kelias ir jis ne visada greitai atsiperka finansiškai, tačiau žmogaus kultūra ir išsilavinimas – neįkainojami. Būtent mokslas ir kultūra formuoja žmogų bei visuomenę.

Atvirumas man siejasi su tiesos sakymu, nors kiekviena tiesa gali turėti įvairių atspalvių. Be to, atvirumas reiškia ir toleranciją – gebėjimą ne tik išsakyti savo nuomonę, bet ir išgirsti kitus.

Prof. habil. dr. L. Saulis

Nuo šiol VILNIUS TECH e. platformoje 120+ studijų dalykų su akademiniais kreditais!

leškok studijų modulio čia:

Lietuvos jūreivystės akademijos alumnas P. Bekėža: „Ryšys su jūra dažnai tampa viso gyvenimo pasirinkimu“

Jūreivystė dažnai siejama su griežta tvarka ir aiškia hierarchija. Vis dėlto, šioje sistemoje svarbią vietą užima ir atvirumas. Nors iš pirmo žvilgsnio gali atrodyti, kad griežta disciplina ir atvira komunikacija sunkiai dera tarpusavyje, jūroje jos papildo viena kitą ir yra būtinos saugiam bei sklandžiam darbui.

Pasak Lietuvos jūreivystės akademijos (LJA) alumnas, ilgamečio Lietuvos jūrininkų sąjungos pirmininko **Petro Bekėžos**, jūrininkų darbo sritis – tarsi tiksliai sudėliotas mechanizmas, kuriame niekas nepalikta atsitiktinumui. Tarptautinės organizacijos dar prieš šimtą metų pradėjo kurti taisykles, kurios saugo jūrininkų tei-

ses ir apibrėžia darbo tvarką jūroje. Valstybės šias nuostatas perkelia į savo įstatymus.

Jo teigimu, atvirumas jūroje yra ne mažiau svarbus nei disciplina. Jeigu atsiranda net ir nedidelis gedimas ar problema, apie ją būtina nedelsiant pranešti aukštesnes pareigas užimantiems vadovams. Nulepta informacija gali sukelti rimtų pavojų – nuo nelaimingų atsit-

kimų iki gaisro ar net laivo nusken-dimo. Todėl atvirumas, gebėjimas laiku pasakyti apie problemas ir jas spręsti kartu – būtina saugumo sąlyga.

Kalbėdamas apie vadovavimą jūroje, P. Bekėža atkreipia dėmesį, kad ir patys jūrininkai dažnai pabrėžia, jog vadovas turi būti griežtas ir teisingas. Griežtumas šiuo atveju reiškia ne autoritarinį elgesį, o gebėjimą laikytis taisyklių ir užtikrinti, kad jos būtų vykdomos. Vadovas turi prižiūrėti, kad darbai būtų atliekami laiku, o nustatyti reikalavimai – įgyvendinami. Tačiau ne mažiau svarbus ir teisingumas. Vadovas turi gerai žinoti kiekvienos pareigybės funkcijas ir negali reikalauti iš žmogaus to, kas nepri-

klauso jo atsakomybių sričiai. Nurodymai turi būti pagrįsti nustatyta tvarka, o ne asmeniniais norais ar spontaniškais sprendimais. Todėl geras vadovas jūroje turi gebėti suderinti griežtumą su atvirumu ir pagarba komandai.

„Pasitikėjimas tarp vadovų ir komandos narių jūroje – gyvybiškai svarbus. Kiekvienas jūrininkas atlieka savo funkciją, o bendras saugumas priklauso nuo visų komandos narių darbo. Jeigu vienas žmogus neatlieka savo pareigų tinkamai, tai gali paveikti visą laivą. Todėl jūroje ypač svarbus komandinis darbas. Jūrininkai turi pasitikėti vieni kitais ir žinoti, kad kiekvienas tinkamai atliks savo darbą. Šis pasitikėjimas tampa dar svarbesnis ekstremaliose situacijose, kai nuo komandos narių tarpusavio pagalbos gali priklausyti ir gyvybė“, – pasakoja P. Bekėža.

Dar vienas, anot jo, svarbus jūreivystės aspektas – darbas su skirtingų kultūrų žmonėmis. Laivuose dažnai dirba įvairių tautybių jūrininkai, todėl kasdienis bendravimas tampa savotiška tarpkultūrine patirtimi. Tačiau jūroje tautybė ar kultūriniai skirtumai tampa antraeiliais dalykais. Laivas – lyg savotiška uždara erdvė, kurioje visi priklauso vieni nuo kitų. Nesvarbu, ar komandos narys yra europietis, filipinietis, indas ar kitos tautybės atstovas – visi yra tos pačios komandos dalis. Būtent todėl jūroje natūraliai formuojasi savitarpio supratimas ir pagarba kitų kultūrų žmonėms. Net tokie kasdieniai dalykai, kaip maistas, dažnai pritaikomi pagal skirtingų religijų ar kultūrų tradicijas.

„Ilgainiui darbas tarptautinėje aplinkoje padeda ugdyti atvirumą ir platesnį požiūrį į pasaulį. Kuo daugiau laiko jūrininkas praleidžia jūroje, tuo labiau jis išmoksta vertinti

skirtingas kultūras ir suprasti kitus žmones. Ilgametė patirtis šioje srityje leidžia aiškiai matyti, kad jūreivystė reikalauja nuolatinio tobulėjimo. Net pasiekus aukštas pareigas mokymasis nesibaigia – reikia sekti teisės aktų pokyčius, gilinti profesines žinias ir prisitaikyti prie nuolat kintančios aplinkos“, – pasakoja LJA absolventas.

Kaip vieną iš svarbiausių profesinių pasiekimų P. Bekėža išskiria galimybę tapti kapitonu. Tačiau jis taip pat pažymi, kad karjera gali tęstis ir už laivo ribų. Perėjus dirbti į krantą, atsiveria galimybės prisidėti prie jūrininkų bendruomenės veiklos.

„Pavyzdžiui, dirbant Lietuvos jūrininkų sąjungoje tenka gilintis ne tik į jūreivystę, bet ir į jūrų darbo teisę, dalyvauti kolektyvinėse derybose bei ginti jūrininkų interesus. Užsiimant šia veikla ypač svarbios tei-

sės žinios ir gebėjimas diskutuoti su įvairių sričių specialistais – teisininkais, darbdavių atstovais bei kitais ekspertais. Todėl nuolatinis mokymasis ir profesinis augimas tampa neatsiejama šios profesijos dalimi“, – teigia P. Bekėža.

LJA alumno teigimu, daugelis jūrininkų šia profesija susidomi dar jaunystėje – skaitydami jūrinės tematikos knygas ar gyvendami prie jūros. Vėliau šis susidomėjimas virsta gyvenimo keliu, kuris apima tiek darbą jūroje, tiek veiklą uoste ar jūrininkų organizacijose.

„Nepaisydami iššūkių, daugelis jūrininkų pripažįsta, kad tą patį kelią jie rinkęsi ir dar kartą. Jūreivystė suteikia ne tik profesinių žinių ir patirties, bet ir išmoko atsakomybės, pasitikėjimo komanda bei pagarbos kitam žmogui – vertybių, kurios svarbios ne tik jūroje, bet ir gyvenime“, – pažymi P. Bekėža.

Geras vadovas jūroje turi
gebėti suderinti griežtumą su
atvirumu ir pagarba komandai.

Petras Bekėža

Inovacijos be sienų: moterų vaidmuo technologijų sirtyje

Dirbtinis intelektas (DI) ir inovacijos šiandien tampa neatsiejama kasdienio gyvenimo dalimi, tačiau svarbu suvokti, kad už jų slypi ne tik technologijos, bet ir žmonės – kuriantys ir skatinantys kitus drąsiai žengti šia kryptimi.

Viena iš jų – VILNIUS TECH Informatinių technologijų katedros **prof. dr. Simona Ramauskaitė**, aktyviai įtraukianti moteris į skaitmeninių technologijų pasaulį. Ji dalijasi savo patirtimi, iššūkiams ir įžvalgoms apie DI švietimą, lyčių lygybę technologijose ir atvirumo svarbą inovacijų kūrimo proceso metu.

– Kaip vertinate pripažinimą ino-

vacijų ir dirbtinio intelekto (DI) srityse?

Lietuvos dirbtinio intelekto asociacijos buvau nominuota „Metų DI švietėjo“ kategorijoje. Jei atvirai, pats buvimas nominantų sąrašė man buvo šiek tiek netikėtas. Buvau vienintelė, atstovaujanti švietimo sričiai, o kiti nominantai – socialinių tinklų kūrėjai, nevyriausybinės organizacijos ar žmonės. Tai pasakino susimąstyti, kaip per pastaruosius metus pasikeitė situacija,

juk šiandien beveik visi vienaip ar kitaip „moko“ DI dalykų.

Viena vertus, džiugu, kad DI švietimas tapo aktualus ir plačiai priimamas. Kita vertus, kyla klausimas, kodėl tokiu pačiu mastu nekalbame apie kompiuterių tinklus, kibernetinį saugumą, matematiką ar kitas pamatines sritis. Atsakymas, ko gero, paprastas – DI šiuo metu yra populiari tema, todėl daugelis nori ar jaučiasi galintys būti šios srities ekspertais, ypač, gebėdami taikyti

jau egzistuojančius sprendimus.

Tačiau gilesniam supratimui, kaip veikia skirtingi DI metodai, kaip kuriami nauji mašininio mokymo modeliai, įgyti reikia pasirengti kur kas daugiau. Todėl šiandien matome gana natūralų švietimo pasiskirstymą: bazines žinias ir taikymo principus platesnė visuomenės dalis gauna per neformalųjį švietimą, o tie, kurie nusprendžia nerti giliau, galiausiai ateina į universitetus. Ir tai yra gerai – taikyti DI sprendimus teks daugeliui, o kurti naujus – tik daliai iš mūsų.

– Kas motyvuoja veikti lyčių lygybės technologijų srityje?

Lyčių lygybės tema technologijų srityje mano veikloje atsirado gana nuosekliai, pasireiškė įvairiomis formomis.

2011 m. dalyvavau tarptautiniame projekte INTEGER, kuriame buvo analizuojami moterų lygybės technologinių mokslų bendruomenėje klausimai.

Būdama dalyvė, aiškiau suvokiau, su kokiais nematomais barjeriais susiduria moterys, siekdamos akademinės karjeros technologijų srityje, kaip šios nuostatos pradeda formotis dar mokykloje. Dirbdama dėstytoja ir matydama, kad kompiuterijos studijose merginos sudaro vos apie 10 proc., vis dažniau ėmiau kelti klausimą – kaip galime parodyti, kad technologijos yra atviros visiems, ne tik vaikinams.

2019 m. prisijungiau prie „Women4Cyber“ tinklo Lietuvoje, kuris orientuojasi į dar mažiau moterų pritraukiančią sritį – kibernetinį saugumą.

2022 m. turėjau galimybę prisidėti prie lyčių lygybės situacijos viešinimo Lietuvos savivaldybėse, kai Lygių galimybių kontrolieriaus tarnyba pradėjo kurti stebėsenos įrankį. Būdama atsakinga už duomenų vizualizavimą, pamačiau, kad

lyčių nelygybė nėra tik technologijų srities problema – ji vis dar gaji įvairiais visuomenės lygmenimis.

2025 m. sausį VILNIUS TECH kartu su partneriais pradėjo Europos Sąjungos finansuojamą projektą „Connecting Women in Digital (WIDCON)“, kurio tikslas – įvertinti lyčių lygybės situaciją skaitmeninių technologijų srityje ES šalyse ir sužinoti gerosios praktikos pavyzdžių. Vadovaudama šiam projektui universitete, dar kartą įsitikinau, kad lyčių lygybės nėra vien moterų klausimas – būtinas visos visuomenės įsitraukimas.

Šių veiklų ėmiausi dėl kelių priežasčių.

Pirmiausia, tikiu, kad nieko nedarant niekas ir nesikeičia. Jei mano veikla paskatins bent vieną merginą domėtis technologijomis ar bent vieną sprendimų priėmėją žmogų vertinti pagal gebėjimus, o ne lytį, tai jau bus žingsnis į priekį.

sų slypi už statistikos. Projektuose derinami kiekybiniai duomenys ir kokybinės įžvalgos, leidžiančios pamatyti ne tik tendencijas, bet ir realias žmonių istorijas.

Pavyzdžiui, 2023 m. statistika rodo, kad Lietuva ir Latvija lyderiavo pagal moterų dalį mokslo ir technologijų srityse – net 63 proc. darbuotojų sudarė moterys. Iš pirmo žvilgsnio tai gali kelti klausimą, ar čia jau reikėtų kalbėti apie didesnių vyrų įsitraukimą.

Tačiau nuodugnesnė analizė atskleidžia, kad vyrai dažniau renka verslo sektorių dėl didesnių atlyginimų, o mokslo srityje lieka daugiau vietos moterims, kurios neretai prioritetą teikia savirealizacijai.

– Ką Jums reiškia atvirumas?

Atvirumas man reiškia laisvę dalintis turimomis žiniomis ir patirtimi, taip pat norą išklausti kitą žmogų, priimant jo argumentus.

Jei mano veikla paskatins bent vieną merginą domėtis technologijomis ar bent vieną sprendimų priėmėją žmogų vertinti pagal gebėjimus, o ne lytį, tai jau bus žingsnis į priekį.

prof. dr. Simona Ramanauskaitė

Antra, noriu geriau suprasti, kaip mano, kaip dėstytojos, kasdieniai veiksmai gali paveikti jaunų žmonių karjeros pasirinkimus.

– Kas, prisijungus prie šių projektų, įdomiausia?

Man patinka skaičiai ir jų analizė – bandymas suprasti, kas iš tie-

Tai leidžia formuoti platesnį požiūrį ir sudaro sąlygas greičiau skliti naujoms idėjoms.

Dažna klaida – atvirumą painioti su komunikabilumu ar pasitikėjimu savimi. Neretai savimi nepasitikintis žmogus nesaugumo jausmą maskuoja stengdamasis būti matomas. Tokiose situacijose vietoje

atviro dialogo dažnai atsiranda politiniai sprendimai, manipuliacijos ar bandymai apeiti problemą.

Dėl to eikvojamas laikas interpretacijoms, kompromisų paieškai ar naujai kylančių problemų mas-kavimui.

Mano nuomone, tikras atvirumas suteikia daugiau aiškumo ir didina darbo efektyvumą. Jis prasideda nuo gebėjimo klausytis, priimti kritiką ir, jei reikia, skirti papildomo laiko kitai nuomonei suprasti.

– Kaip atvirumas susijęs su inovacijomis?

Iš esmės inovacijos be atvirumo nėra įmanomos. Norėdami sukurti ką nors naujo pirmiausia turime suprasti, kas jau egzistuoja ir nebijoti į problemas pažvelgti kitu kampū. Tik būdami atviri galime tikėtis spartesnio inovacijų vystymosi.

Vis dėlto inovacijos glaudžiai susijusios su ekonomika. Tas, kuris ino-

vuoja pirmas, dažniausiai įgyja konkurencinį pranašumą, tačiau tai reikalauja didelių pastangų ir išteklių.

Dažnai ekonomiškai naudingu būti antram – perimti pirmojo patirtį, panaudoti mažiau resursų ir, pasitelkus stipresnę rinkodarą, tapti labiau matomam rinkoje. Dėl šios priežasties dalis novatorių nėra linkę visiškai atvirai dalintis savo patirtimi.

Visuomenės požiūriu tai lėtina pažangą, tačiau konkretaus novatoriaus akimis – tai bandymas maksimaliai išnaudoti pasiektus rezultatus. Todėl man labai artima akademinė aplinka.

Mokslininkų veikla yra iš esmės grindžiama atvirumu ir naujų idėjų viešinimu. Kadangi nesame tiesiogiai raginami išnaudoti ekonominį inovacijų potencialą, galime reikšmingai prisidėti prie to, kad inovacijų kūrimo tempas ne lėtėtų, o augtų.

– Kaip atvirumas padeda generuoti idėjas ir ieškoti sprendimų?

Didžiausią kūrybinį malonumą man teikia atviros diskusijos. Būtent jų metu gimsta naujos idėjos ir netikėti sprendimai.

Skirtingų patirčių ir požiūrių sąveika leidžia pamatyti problemas plačiau bei rasti originalesnius sprendimus.

Tai primena kolektyvinės sąmonės veikimą – vienas „neuro“ lygmenis žmogus, veikdamas izoliuotai, daug neperduoda, tačiau įsijungęs į tinklą pradeda kurti naujus impulsus.

Vis dėlto atviroms diskusijoms nėra lengva rasti tinkamų žmonių. Dažnai esame pernelyg užimti, bijome autoritetų arba nerandame pašnekovų, kurie būtų pasirengę ne tik klausytis, bet ir išsakyti savo nuomonę.

Todėl labai vertinu VILNIUS TECH kolegas ir studentus, kurie mato dis-

Pirmiausia, visi turime tokio pat dydžio smegenis ir tas pačias galimybes mokytis, todėl nėra priežasties, kodėl merginos neturėtų rinktis STEAM sričių.

prof. dr. Simona Ramanauskaitė

kusijų vertę ir ryžtasi bendriems projektams.

Kai diskusijų partnerių nėra arba tema jiems neaktuali, tenka diskutuoti su savimi. Iš šalies tai gali atrodyti keistai, tačiau tai išlavinimas gebėjimas – analizuoti nuomones, atsiriboti nuo asmeninių nuostatų ir kūrybiškai ieškoti alternatyvių paaiškinimų ar sprendimų. Beje, tokį principą šiandien taiko ir DI sprendimai: šiuolaikiniai pokalbių robotai, sugeneravę atsakymą, patys jį kritikuoja, koreguoja ir randa tinkamiausią variantą.

– Ką reiškia būti moterimi technologijų ir inovacijų srityje?

Stojant į informacinių technologijų bakalauro studijas mane labai nustebino klausimas: „O kodėl ten? Juk yra ir moteriškų profesijų.“ Tuo metu net nesupratau, kad profesijos gali būti skirstomos pagal lytį – man buvo svarbūs faktai, o ne nuostatos.

Studijų metais tekdavo girdėti nusistebėjimų, tačiau tai labiau stebino, nei žeidė. Atviro diskriminavimo jausmo tuomet nebuvo, nes retas kuris drįstų tiesiai pasakyti, jog nepriima nuomonės vien dėl žmogaus lyties.

Buvimas moterimi technologijų srityje kartais atveria ir papildomų galimybių. Siekiant lyčių balanso, renginių organizatoriai aktyviai ieško moterų pranešėjų. Tokiais atvejais kyla vidinė dilema – ar esi kviečiama dėl kompetencijos, ar dėl lyties. Tačiau suvokimas, kad net vienas moters balsas erdvėje, kurioje dominuoja vyrai, gali tapti motyvacija kitoms merginoms, dažnai nusveria abejones.

– Kaip atvirumas padeda laužyti stereotipus ir siekti pripažinimo mokslo srityje?

Manau, kad vien atvirumo nepakanka. Stereotipus laužyti ir pripažinimo siekti labiausiai padeda matomumas, aktyvumas, komunikabilumas ir tinklaveika. Nors tinklaveiką paminėjau paskutinę, mano atveju ji yra esminis elementas.

Per pastaruosius penkerius metus aiškiai pajutau tinklaveikos po-

ir moterys nori prisidėti prie visuomenės gerovės, padėti ir kurti pokyčius. Skaitmeninės technologijos dažnai siejamos su dideliais atlyginimais, o ne su „pasaulio keitimu“. Tačiau iš tiesų skaitmeninės technologijos šiandien – vienas galinčiausių visuomenę transformuojančių veiksmų.

Iš esmės inovacijos be atvirumo nėra įmanomos. Norėdami sukurti ką nors naujo pirmiausia turime suprasti, kas jau egzistuoja ir nebijoti į problemas pažvelgti kitu kampu. Tik būdami atviri galime tikėtis spartesnio inovacijų vystymosi.

prof. dr. Simona Ramanauskaitė

veikį. Anksčiau bandymai įsitraukti į tarptautinius projektus dažnai apsiribodavo tik pirminiais kontaktais – Lietuva buvo vertinama kaip nepakankamai pažangi šalis, o siekiant patikimumo, dažnai tekdavo įtraukti daugiau patirties turinčius vyrus. Tačiau po kelių sėkmingų bendradarbiavimo atvejų požiūris keitėsi.

Dabar buvę partneriai patys inicijuoja naujas veiklas, o pažintys renginiuose dažnai perauga į realius projektus. Atvirumas yra būtinas priimant kvietimus bendradarbiauti, o atsakomybė ir pažadų laikymasis leidžia šiuos ryšius paversti ilgalaikiais.

– Ką patartumėte jaunoms moterims, norinčioms žengti į skaitmeninių technologijų pasaulį?

Dažnai pastebima, kad merginos

Didesnis moterų įsitraukimas galėtų padėti kurti naudotojui draugiškesnius, socialiai jautresnius ir tvaresnius sprendimus. Todėl, kalbėdama su mokiniais ir studentais, dažniausiai akcentuoju kelis dalykus. Pirmiausia, visi turime tokio pat dydžio smegenis ir tas pačias galimybes mokytis, todėl nėra priežasties, kodėl merginos neturėtų rinktis STEAM sričių. Taip pat skaitmeninių technologijų naudotojų pasaulyje yra tiek pat vyrų, kiek ir moterų. Kodėl tuomet jas kuria tokią neproporcingą žmonių grupę?

Ir svarbiausia – neleiskite savęs vertinti pagal lytį, amžių ar kitus išorinius požymius. Jei jaučiate, kad jums abejojama, parodykite savo gebėjimus. Jūsų pavyzdys gali kardinaliai pakeisti situaciją.

Nuo doktorantūros studijų iki labiausiai cituojamos mokslininkės: **prof. dr. Ievos Meidutės-Kavaliauskienės kelias**

Ar kada nors teko susimąstyti, kas lemia, jog mokslininkų darbai tampa plačiai cituojami ir daro realų poveikį? Ar tai nuoseklus ir kryptingas darbas, pagrindinis tyrimų tikslas, o gal tinkamai pasirinktos komandos indėlis?

Kalbamės su viena labiausiai cituojamų mokslininkų – VILNIUS TECH Verslo vadybos fakulteto Verslo technologijų ir verslininkystės katedros vedėja **prof. dr. Ieva Meidute-Kavaliauskiene**, kuri dalijasi savo sukaupta patirtimi, tyrimų kryptimis ir įžvalgomis apie šiuolaikinio mokslo iššūkius bei galimybes.

– Jūs esate viena labiausiai cituojamų mokslininkų savo srityje. Kas labiausiai prisidėjo prie tokio darbų matomumo ir poveikio?

Mano manymu, didžiausią poveikį darbų matomumui turėjo sisteminga ir kryptinga daugelį metų vykdoma mokslinė veikla. Savo kaip mokslininkės kelią pradėjau VILNIUS TECH doktorantūros studijų metu ir juo einu iki šiol.

Prie matomumo ir cituojamumo prisidėjo aiškūs susitelkimai į strategiškai svarbias, tarptautiniu mastu aktualias temas, kurios atliepia mokslo aktualijas. Laiku iškeltos temos natūraliai sulaukia platesnio tyrėjų dėmesio ir yra dažniau įtraukiamos į kitų autorių darbus.

– Citavimo rodikliai dažnai atspindi ne tik individualų indėlį, bet ir bendradarbiavimą. Kokią reikšmę Jūsų tyrimuose turi darbas komandoje?

Pats citavimo rodiklis yra kiekybinis mokslo vertinimo matas, kuris parodo, kaip dažnai mokslininko publikacijos, žurnalo ar institucijos darbai yra cituojami kituose moksliniuose darbuose. Jis parodo mokslininko

darbų aktualumą. Darbas komandoje – esminis veiksnys, darantis tiesioginę įtaką tiek mokslinių rezultatų kokybei, tiek jų matomumui.

Šiuolaikiniai moksliniai iššūkiai dažniausiai yra kompleksiniai, todėl jiems spręsti reikalingos įvairios kompetencijos – teorinės, metodologinės ir empirinės, todėl komandinis darbas leidžia šias kompetencijas sujungti ir pasiekti nuodugnesnių, labiau pagrįstų rezultatų, pritraukiant ir įtraukiant skirtingų sričių mokslininkus iš įvairių šalių.

darbiavimas būtų skaidrus ir tvarus.

Taip pat aktyviai siekiu tarptautinio ir tarpdisciplininio bendradarbiavimo, nes skirtingų šalių ir sričių tyrėjai leidžia pažvelgti į tą patį reiškinį iš platesnės perspektyvos. Galiausiai, komandą vertinu ir kaip mokymosi erdvę – skatinu mentorystę, žinių dalijimąsi ir nuolatinį profesinį augimą, kuris ilgainiui stiprina individualų ir kolektyvinį mokslinį indėlį, todėl tarp mano bendraautorių yra žymūs Lietuvos mokslininkai: habil. dr. prof. Edmundas

Moksliniu požiūriu, atvirumas reikiams ir metodologijų, duomenų bei tyrimo rezultatų dalijimusi, kai tai įmanoma. Tai leidžia kitiems tyrėjams kritiškai vertinti, pakartoti ar plėtoti atliktus tyrimus, taip prisidedant prie žinių kaupimo.

prof. dr. Ieva Meidutė-Kavaliauskiene

Bendradarbiavimas su skirtingų sričių ir šalių mokslininkais taip pat prisideda prie platesnio tyrimų konteksto suvokimo ir didesnio rezultatų aktualumo. Bendradarbiavimas suponuoja platesnius akademinis tinklus ir didesnę rezultatų sklaidą.

– Kaip formuojate savo mokslinių tyrimų komandą?

Pirmiausia, vadovaujuosi tyrimo klausimu ir jo kompleksiskumu. Komandos sudėtis priklauso nuo to, kokių teorinių, metodologinių ir empirinių kompetencijų reikia konkrečiam tyrimui įgyvendinti. Su komanda sutariama dėl tyrimo tikslų, darbo principų ir autorystės, kad bendra-

Kazimieras Zavadskas, prof. dr. Vida Davidavičienė, užsienio kolegos: prof. dr. Fernando Ferreira, prof. dr. Kannan Govindan, taip pat jaunieji mokslininkai, doktorantai.

– Papasakokite apie savo tyrimų sritį ir pagrindinį tyrimų objektą. Kodėl ši tema Jums atrodo svarbi šiandienos mokslo ir visuomenės kontekste?

Mano tyrimų sritis – verslas, logistika ir tiekimo grandinių valdymas, daug dėmesio skiriu jų efektyvumui, atsparumui ir tvarumui sparčiai kintančioje verslo aplinkoje.

Pagrindinis mano tyrimų objektas – kaip įmonės gali formuoti ir valdyti tiekimo grandines, pasitelk-

Mano tyrimai orientuoti į realius verslo iššūkius. Jie padeda įmonėms ir viešojo sektoriaus organizacijoms priimti duomenimis grįstus sprendimus, ypač susijusius su skaitmenizavimu, rizikų valdymu ir procesų optimizavimu tiekimo grandinėse.

prof. dr. Ieva Meidutė-
Kavaliauskienė

damas pažangius sprendimų priėmimo metodus, skaitmenines technologijas ir inovatyvius verslo modelius.

Ši tema yra itin aktuali nūdienos verslo ir mokslo kontekste, nes įmonės susiduria su didėjančiu neapibrėžtumu, globalių rinkų svyravimais, tiekimo sutrikimais ir augančiu konkurenciniu spaudimu.

Tokios technologijos, kaip daiktų internetas, didžiųjų duomenų analizė, dirbtinis intelektas ar automatizuotos informacinės sistemos, iš esmės keičia tiekimo grandinių veikimą, sprendimų priėmimo greitį ir verslo procesų skaidrumą. Tyrimai šioje srityje padeda suprasti, kaip skaitmeniniai sprendimai gali didinti veiklos efektyvumą, mažinti rizikas ir kurti ilgalaikę konkurencinę vertę.

Manau, kad mokslo požiūriu mano tyrimai prisideda prie sprendimų priėmimo teorijų, daugiakriterių vertinimo metodų ir skaitmeninių transformacijų taikymo plėtos

verslo ir logistikos sistemose. Visuomenės ir verslo kontekste ši sritis yra svarbi, siekiant tvariau naudoti išteklius, priimti atsakingesnius verslo sprendimus ir didinti ekonominių sistemų atsparumą. Todėl tiekimo grandinių skaitmenizavimo ir valdymo tyrimai šandien tampa viena iš kertinių temų, jungiančių mokslinius tyrimus ir realius verslo poreikius.

– Kaip Jūsų tyrimai prisideda prie platesnių mokslo diskusijų ar praktinių sprendimų?

Plečiame supratimą apie tai, kaip šiuolaikinės tiekimo grandinės veikia sudėtingoje, skaitmenizuotoje ir nuolat kintančioje verslo aplinkoje. Moksliniu lygmeniu jie integruoja logistikos, verslo vadybos ir sprendimų priėmimo teorijas, siūlydami naujus arba pritaikytus daugiakriterių vertinimo, optimizavimo ir analizės metodus. Tai leidžia ne tik gilinti teorines diskusijas apie tiekimo

grandinių efektyvumą, atsparumą ir tvarumą, bet ir suteikia metodologinius įrankius, kuriuos kiti tyrėjai gali taikyti skirtinguose kontekstuose.

Praktiniu požiūriu mano tyrimai orientuoti į realius verslo iššūkius. Jie padeda įmonėms ir viešojo sektoriaus organizacijoms priimti duomenimis grįstus sprendimus, ypač susijusius su skaitmenizavimu, rizikų valdymu ir procesų optimizavimu tiekimo grandinėse. Tyrimų rezultatai dažnai transformuojami į rekomendacijas dėl technologijų diegimo, veiklos vertinimo ar strateginių pasirinkimų, kurie gali didinti organizacijų konkurencingumą ir atsparumą.

Be to, mano darbai prisideda prie platesnių diskusijų apie tvarią verslo plėtrą ir skaitmeninę transformaciją. Jie padeda susieti akademines įžvalgas su praktiniais sprendimais, taip mažinant atotrūkį tarp mokslo ir verslo praktikos bei skatinant realų tyrimų rezultatų pritaikomumą.

– Kaip atvirumas pasireiškia Jūsų mokslinėje veikloje, bendradarbiaujant su kitais tyrėjais?

Atvirumas pirmiausia pasireiškia atvira komunikacija ir skaidrumu visais tyrimų etapais – nuo tyrimo klausimų formulavimo iki rezultatų interpretavimo.

Bendradarbiaujant su kitais tyrėjais, man svarbu aiškiai susitari dėl bendrų tikslų, metodologinių sprendimų, duomenų naudojimo ir autorystės, kad bendradarbiavimas būtų grindžiamas pasitikėjimu ir profesine etika.

Moksliniu požiūriu, atvirumas reiškiasi ir metodologijų, duomenų bei tyrimo rezultatų dalijimusi, kai tai įmanoma.

Dirbant tarptautinėse ir tarpdisciplininėse komandose iššūkių tikrai nemažai. Vienas jų – skirtingos akademinės kultūros, darbo tempai ir tyrimų tradicijos. Tai gali lemti nevienodus lūkesčius dėl publikavimo, metodologijos ar sprendimų priėmimo proceso. Iššūkių kelia ir skirtingas terminų, sąvokų ar net problemų suvokimas, ypač tarpdisciplininuose tyrimuose.

Kitas svarbus aspektas – komunikacija. Skirtingos kalbos, laiko juostos ir darbo įpročiai reikalauja papildomo dėmesio koordinavimui, o nepakankamai aiški komunikacija gali sulėtinti darbą ar sukelti nesusipratimų. Be to, tarpdisciplininėse komandose neretai reikia daugiau

našų kitą pažįstame, žinome laiko terminus, darbo kokybę. Per ilgus metus atsiranda pasitikėjimas ir žinojimas.

– Kaip vertinate jaunųjų mokslininkų įsitraukimą į komandinius tyrimus?

Jaunųjų mokslininkų įsitraukimą į komandinius tyrimus, bendrų publikacijų rašymą vertinu labai teigiamai, nes kažkada patikėjo ir manimi, priėmė į komandą. Tiesa, susidūriau su iššūkiais, tačiau pavyko su jais susitvarkyti, tad dabar esu ten, kur ir turiu būti.

Manau, kad jauniems kolegoms ypač svarbu jausti, kad jų idėjos yra girdimos ir vertinamos, net jei jos dar nėra iki galo išgrynintos. Komandiniai darbai, tyrimai ir publikacijos suteikia erdvę diskusijoms, bandymams ir klaidoms, kurios yra natūrali mokslinio mokymosi dalis. Aš – už.

– Ką patartumėte mokslininkams, siekiantiems kurti atvirus, bendradarbiavimu grįstus ir tarptautiniu mastu matomus tyrimus?

Patarčiau nebijoti išeiti iš komforto zonos kalbant apie temas, partnerius, bendraautorius.

Tarpdisciplininiai tyrimai ir bendradarbiavimas su skirtingų sričių mokslininkais dažnai reikalauja daugiau pastangų, tačiau būtent jie atveria galimybių rasti naujoms idėjoms ir originaliesiems rezultatams, kurie sulaukia didesnio tarptautinio dėmesio.

Taip pat svarbu kryptingai didinti savo matomumą mokslo erdvėje. Tai ne tik publikavimas aukšto lygio žurnaluose, bet ir aktyvus dalyvavimas mokslinėse diskusijose, darbo grupėse, redakcinėse kolegijose ar tarptautiniuose projektuose. Atviras ir nuoseklus savo tyrimų iškomunikavimas padeda formuoti aiškų mokslinį profilį.

Manau, kad jauniems kolegoms ypač svarbu jausti, kad jų idėjos yra girdimos ir vertinamos, net jei jos dar nėra iki galo išgrynintos. Komandiniai darbai, tyrimai ir publikacijos suteikia erdvę diskusijoms, bandymams ir klaidoms, kurios yra natūrali mokslinio mokymosi dalis.

prof. dr. Ieva Meidutė-Kavaliauskienė

Tai leidžia kitiems tyrėjams kritiškai vertinti, pakartoti ar plėtoti atliktus tyrimus, taip prisidedant prie žinių kaupimo. Bendradarbiaujant su tarptautiniais partneriais, atvirumas reiškiasi pagarba skirtingoms akademinėms kultūroms ir požiūriams, lankstumu ir noru mokytis vieniems iš kitų.

– Su kokiais iššūkiais susiduriama dirbant tarptautinėse ar tarpdisciplininėse komandose ir kaip pavyksta juos įveikti?

laiko, kol pasiekiamas bendras metodologinis ir conceptualus pagrindas. Tačiau šiuos iššūkius pavyksta įveikti aiškiai apibrėžiant darbo principus, pasitelkiant reguliarių ir struktūruotą bendravimą, atvirą požiūrį į skirtingas perspektyvas ir tarpusavio pagarbą. Praktikoje pasiteisina ir lankstumas – gebėjimas prisitaikyti, ieškoti kompromisų ir mokytis vieniems iš kitų.

Dirbant su ilgamečiais bendraautoriais tokių problemų jau nekyla, vie-

Mados komunikacija: patirtys, tyrimai ir ateities perspektyvos

Mados komunikacija vis dažniau atsiduria diskusijų centre, tačiau Lietuvoje ši sritis laikoma palyginti nauja. Tarp visuomenės narių moda dažnai suvokiama kaip gana paviršutiniškas reiškinys, siejamas su vartotojiškumu ir trumpalaikėmis tendencijomis. Tačiau moksliniai tyrimai rodo ką kita – mados komunikacija atlieka kur kas svarbesnį vaidmenį: formuoja ne tik kultūrinius simbolius ar vartotojų elgseną, bet ir socialinius identitetus.

Interviu su VILNIUS TECH Kūrybos komunikacijos katedros lektore dr. Sigita Kamašauske, pirmąja universitete apsigynusia komunikacijos ir informacijos krypties daktaro laipsnį, atskleidžia, kad patirtį, sukaupytą mados industrijos sektoriuje, galima sėkmingai transformuoti į tyrimų lauką.

– Mados komunikacija Lietuvoje vis dar laikoma gana nauja ir mažai nagrinėjama sritimi. Kokia šios srities raida ir jos potencialas akademiniam kontekste?

Mados komunikacija turi didelį potencialą akademiniam kontekste, ir aš be galo džiaugiuosi galėdama šią temą atskleisti savo atliekamuose tyrimuose ir dėstomose paskaitose. Su prantu populiarų požiūrį į madą ir su ja asocijuojamą paviršutiniškumą, vartotojiškumą. Tačiau mados komunikacijos tyrinėjimas prisideda prie kultūrinių simbolių suvokimo, skaitmeninių pokyčių ir vartotojų elgsenos pažinimo. Pavyzdžiui, mano disertacija nagrinėta sritis – masinis prestižas – tai populiarus ir vis stiprėjantis segmentas, kurio atsiradimui įtaką padarė besikeičiantys, vis labiau hedonistiniai vartotojų įpročiai, finansiš-

kai stiprėjanti vidurinė klasė ir, žinoma, socialinės medijos, formuojančios prestižo suvokimą.

Mados komunikacija – galinga sritis, kuri daro poveikį mūsų, vartotojų, kasdieniams pasirinkimams. Kas mums gražu, kas negražu – tai priklauso ne tik nuo asmeninio skonio, bet ir nuo to, kaip dažnai ir kokiame kontekste mes kažką matome. Tai yra mados komunikacijos poveikis, kurio kartais galime neatpažinti, bet visi vienaip ar kitaip su juo susiduriame.

– Jūsų akademinis kelias prasižėdė nuo praktinės patirties mados industrijoje. Kaip realus darbas šioje srityje formavo tyrimų kryptį ir požiūrį į mokslą?

Prieš įstodama į doktorantūros studijas, sukaupiau nemažą patirtį mados versle. Užimadama įvairias pozicijas mados srityje dirbau 10 metų, tad natūralu, kad labai norėjau tirti būtent šią sau artimą sritį. Iš praktinio pasaulio atsinešiau labai realias problemas – paskutinėje darbovietėje dirbau marketingo srityje su lietuviškais prekių ženklais. Daug kartų esu pagalvojusi – mes, lietuviai, kuriame nuostabius produktus, kokybe ir dizainu nenusileidžiančius pasauliniams prekių

ženklams, bet kodėl taip dažnai nesukuriame prestižo jausmo ir savo komunikacija netgi supaprastiname produkciją? Kodėl komunikacijoje taip dažnai akcentuojamas ne prekės ženklo identitetas, o savybės, kurios galėtų parduoti? Pastebėdavau ir prekių ženklų supanašėjimą, nes bandoma tarsi pataikyti į tam tikrą socialinių tinklų bangą, atitikti kažkokį kanoną.

Esu labai dėkinga savo disertacijos vadovei prof. dr. Živilėi Sederevičiūtei-Pačiauskieni, kuri palaikė, pasitikėjo manimi ir kartu leidosi į šią avantiūrą – tyrinėti mados komunikaciją. Buvau ne tik pirmoji, apsigynusi komunikacijos ir informacijos krypties daktaro laipsnį, bet ir viena iš nedaugelio universitete, kalbančių apie madą akademiniam kontekste. Tokiam pasirinkimui reikėjo susitelkimo, atvirumo ir ambicingumo. Manau, mes su disertacijos vadove buvome puiki komanda.

– Kaip, Jūsų nuomone, atvirumas bendruomenėje ir praktikos gali prisidėti prie gilesnio mados komunikacijos supratimo?

Akademikų bendradarbiavimas su praktikais vienareikšmiškai yra abipusiškai naudingas. Mokslu grįstų sprendimų siūlymas šioje dinamiškoje srityje leidžia išlaikyti tvirtą komunikacijos stuburą ir nepasiduoti įvairiems greitiems sprendimams, kurie, ilgainiui, nekurs stiprios reputacijos ir prekės ženklo įvaizdžio.

Tačiau puikiai suvoki, kodėl ne taip dažnai šioje industrijoje vyksta dialogas tarp akademikų ir praktikų. Komunikacija dažnai suvokiama kaip intuityvus mokslas. Įmonių komuni-

kaciją kuria apmokyti žmonės, nuolat atnaujinantys kompetencijas įvairiuose kursuose, tad ir poreikio kažką tirti ar suprasti iš mokslinės perspektyvos nėra. Ir tai visai logiška. Tačiau vien iš pajautimo ar bendro socialinių tinklų algoritmų diktuojamo ritmo kurti komunikacijos strategiją yra rizikinga. Juo labiau kad mada yra ne tik apie produkto komunikaciją, tai yra visuomenės atspindys. Komunikacijos mokslas nagrinėja procesą – kaip žinutė siunčiama, gaunama ir interpretuojama, kokia yra simbolių ir ženklų prasmė. Studentams dar sakau – komunikacija nagrinėja terpę, dalyvavimo kurioje dažnai net nesuvokiame, tad mokslinės įžvalgos padeda būti laiku ir vietoje, kurti komunikaciją, kuri yra tvari tiek laike, tiek erdvėje.

Manau, kad akademiniai tyrimai turėtų dažniau būti išgirsti praktikų, o praktinės problemos turėtų inspiuoti tyrimus. Stebiu mados prekių ženklų komunikaciją ir galiu teigti, kad skirtumas tarp tų, kurie tiesiog perduoda žinutę, ir tų, kurių komunikacija yra gili, labai juntamas.

– Rengdama disertaciją, įgijote tarptautinės patirties ir sulaukėte užsienio kolegų palaikymo. Kaip šis bendradarbiavimas praturtino tyrimus ir profesinį augimą?

Labai reikšmingą indėlį rengiant disertaciją turėjo galimybė dalyvauti FACTUM konferencijose, kurios organizuojamos USI (*Università della Svizzera Italiana*). Pirmą kartą nuvykusi į konferenciją Italijoje, Pisos mieste, sutikau labai daug bendraminčių. Taip išaugo mano motyvacija eiti pirmyn. Supratau – aš ne viena, mano mokslinių interesų laukas pasaulyje yra pripažįstamas ir aktualus. Skamba paprastai, bet toks žinojimas tada buvo labai svarbus.

Jaučiau begalinį dr. Nadzeyos Sibatini palaikymą, kuri tada ne tik pas-

katino eiti pirmyn, bet netgi tapo mano disertacijos gynimo tarybos nare. Man tai didžiulė dovana – turėti bendraminčių – ekspertų iš viso pasaulio, kurie tiria mados komunikacijos fenomeną iš skirtingų perspektyvų.

– Kokią reikšmę akademiniam kelyje turėjo atviras dalijimasis idėjomis ir bendradarbiavimas su kitais tyrėjais?

Nors akademinis kelias gali pasirodyti labai individualus ir net vienišas, mano kelias buvo kitoks. Visada mėgau bendrauti, dalintis idėjomis, tad užmegztos pažintys mane stiprino visokeriopai. Visada atvira širdimi priėmiau savo tyrimo kritiką ir pasiūlymus. Priešingai nei gyvenime, kai ne visada lengva klausytis kritikos, akademinėje sferoje esu labai atvira ir įsiklausanti. Labai vertinau kiekvieną, kuris įsigilindavo, patardavo. Liaudyje sakoma – vaikui užauginti reikia viso kaimo, tad ir disertacijai parašyti tikrai reikia dialogo, bendradarbiavimo ir viso fakulteto paramos.

Būnant jaunu tyrėju kyla daug klausimų, visko žinoti tiesiog neįmanoma. Tad bendradarbiavimas su kitais yra svarbus, man reikėjo nemažai pagalbos rengiant tyrimo metodologiją – už įsitraukimą esu labai dėkinga prof. dr. Astai Zelenkauskaitėi.

Doktorantūros studijų metu dažnai savo fakultete girdėjau klausimus: „Kaip sekasi? Gal reikia pagalbos? Kaip sekėsi atestacija?“ Ne kartą esu ir nustebusi – kaip kolegės įsidedė man aktualius įvykius ir kaip nuoširdžiai jiems rūpi. Kolegų ir kitų doktorantų palaikymas man buvo labai reikšmingas. Tad ir pati stengiuosi palaikyti kolegas, nes žinau – jaučiant palaikymą, viskas daug lengviau einasi.

– Dėstyti pradėjote dar rengdama disertaciją. Kaip šis ankstyvas įsi-

traukimas į dėstyimą paveikė Jus kaip tyrėją ir kaip pedagogę?

Mano istorija gali skambėti kaip sėkmės istorija, bet dėstyimas, atsiradęs mano gyvenime antrais doktorantūros studijų metais, tapo mano didžiule aistra ir ilgainiui aš visiška išsivadau kitų darbų – dėstytojos darbas tapo pagrindiniu. Visada mėgau kalbėti prieš auditoriją ir dalintis patirtimi, žiniomis, bet suteikta galimybė dėstyti man buvo aukso vertės – dabar tikrai jaučiuosi savo vietoje.

Dėstyimą ir tyrimus aš stengiuosi derinti – įtraukiu studentus į veiklas, paskaitų metu dalinuosi įžvalgomis. Manau, kad studentams matyti aktyvų dėstytoją yra labai svarbu, taip kuriama reputacija ir pasitikėjimas. O man asmeniškai yra smagu pagalvoti, kad gal kažkam esu įkvėpimas ir motyvacija eiti pirmyn, ieškoti savo kelio.

– Kaip atvirumas pasireiškia dėstant – santykiuose su studentais ir mokymosi procese?

Mūsų, dėstytojų, tikslas – visada parengti Žmogų, kuris bus sėkmingas ir vertinamas po studijų, tad atvirumas naujiems metodams ir kūrybiškoms paskaitoms man yra prioritetas. Tačiau Žmogus vis dėlto nusipelno didžiosios raidės – atviras bendravimas kuria terpę formuotiis įgūdžiams ir vertybėms, kurias mūsų studentai atsineš į darbo rinką. Kiekviena mano paskaita prasideda nuo klausimo „Kaip laikotės?“, šiuo klausimu aš sąžiningai inicijuojau dialogą. Man įdomu, kas naujo jų akademinuose gyvenimuose, o kartais sulaukiu ir asmeninių pasidalinimų. Dažnai konsultuoju studentus asmeniškai ir nė viena konsultacija nepraeina be paskatinimo ir motyvavimo judėti pirmyn. Jaučiu ir studentų dėkingumą, o tai man – didžiausias atlygis.

– Socialiniai tinklai ir jų tendencijos yra svarbi Jūsų disertacijos dalis. Kaip vertinate mados prekių ženklų komunikacijos fenomeną socialiniuose tinkluose šiandien?

Mados prekių ženklų kuriamas turinys socialiniuose tinkluose šiandien yra savarankiškas produktas, turintis savo vartotoją, o turinio gavėjas – aktyvus dalyvis, kuriantis ir perkuriantis reikšmes. Socialinių tinklų paskyra šiandien veikia kaip fasadas, kuris suteikia įspūdį ir emociją apie prekės ženklą pirmiau, nei demonstruoja produkciją. Manau, kad šis suvokimas labai daug keičia. Mano stebimų prekių ženklų (prabangos ar masinio prestižo) komunikacija socialiniuose tinkluose šiandien nėra apie tiesioginį pardavimą. Ji orientuojasi į tapatybės formavimą, ryšio su vartotoju kūrimą, nes vartotojas šiandien ypač nori priklausyti bendruomenei. Tą galime pastebėti net išanalizavę, kokius modelius prekių ženklai pasitelkia – vis dažnesnė tendencija yra brandūs žmonės, nes jų kūnai pasakoja unikalias istorijas. Šiandien socialinių tinklų komunikacija yra apie vertės kūrimą, kultūrinių kodų naudojimą, ir ši tendencija man labai artima.

– Ką Jums pačiai reiškia būti atvira mokslininke?

Man būti atvira mokslininke ir dėstytoja reiškia du dalykus – nuolatinią tobulėjimą ir kūrybiškumą. Dažnai aplanko mintis, kad, mokydamas kitus, pats išmoksti daug daugiau – visada turi domėtis pasauliu, naujaisiais tyrimais ir, žinoma, kurti.

Savo *kolekcijoje* turiu menų baka-laurą, gal dėl to manye gyvena nepailstantis kūrėjas. Nuolat turiu idėjų, ką galima sukurti, suorganizuoti ar padaryti kitaip. Laisvė kurti ir nuolatinis tobulėjimas – toks mano kelias. Tai man svarbios vertybės, juk ne veltui sakoma – grožis yra žiūrinių akyse.

Integracija, iššūkiai ir kūrybiškumas: užsienio dėstytojų patirtys universitete

VILNIUS TECH tarptautiškumas ir inovacijų kultūra užima itin svarbią vietą. Čia dirbantys dėstytojai aktyviai įsitraukia į mokslinę veiklą, tarpdisciplininius projektus, bendruomenės gyvenimą, o studentai skatinami mąstyti kūrybiškai ir drąsiai reikšti savo idėjas. Svarbu suprasti, kad akademinio kelio pradžia yra unikali – ji apima integraciją į bendruomenę ir gebėjimą prisitaikyti prie naujos, dar nepažintos aplinkos.

Apie patirtį integruojantis į universiteto bendruomenę, iššūkius, taikomus mokymo metodus bei tarptautinės aplinkos svarbą dalinasi iš Nigerijos į Lietuvą atvykę Fundamentinių mokslų fakulteto (FMF) doc. dr. **Olusola Oluwa-**

kemi Abayomi Alli, FMF dr. **Adebayo Adewumi Abayomi-Alli** bei iš Irano atvykusi lektorė **Yeganeh Arablousabet**. Jų įžvalgos atskleidžia ne tik asmeninę profesinę patirtį, bet ir platesnį požiūrį į akademinę kultūrą bei jos raidą tarptautiniame kontekste.

– Kaip sekėsi integruotis į akademinę bendruomenę?

O. O. Abayomi Alli: Nuo tada, kai 2024 m. pradėjau dėstyti universitete, integracija į akademinę bendruomenę buvo labai sklandi. Man labai pasisekė, nes sulaukiau kolegų iš FMF palaikymo. Jų atviru-

 FMF dr. Adebayo Adewumi Abayomi-Alli

mas ir noras bendradarbiauti išties įkvepiantis – tiek dalyvaujant bendrose mokslinėse diskusijose, tiek rengiant paraiškas projektams. Kolegų palaikymas universitete skatina tiek profesinį augimą, tiek prasmingą akademinį dialogą.

A. A. Abayomi Alli: Mano integracija į universiteto akademinę bendruomenę buvo labai pozityvi. Nuo pat pradžių kolegos ir administracijos darbuotojai pasirodė esantys labai draugiški, linkę bendradarbiauti, keistis idėjomis. Universitetas pasižymi stipria inovacijų kultūra, todėl lengva įsitraukti į prasmingas diskusijas apie dėstymą, mokslinius tyrimus ir tarpdisciplininį bendradarbiavimą.

Y. Arablousabet: Mano patirtis – itin gera. Iš pradžių reikėjo šiek tiek laiko, kad perprasčiau, kaip viskas veikia ir atrasčiau savo vietą. Jaučiau kolegų palaikymą, o tai itin palengvino integraciją į universiteto bendruomenę. Laikui bėgant, dėstydama ir kasdien bendraudama su kolegomis bei studentais, tapau labiau pasitikinti savimi.

– Su kokiais iššūkiais susidūrėte dirbdamas(-a) ir kaip juos įveikėte?

O. O. Abayomi Alli: Kaip ir kiekvienoje naujoje aplinkoje, reikėjo laiko, kad perprasčiau institucines procedūras bei suderinčiau dėstymą, mokslinius tyrimus ir projektinę veiklą. Šiuos iššūkius pavyko įveikti aktyviai ieškant mentorių tarp patyrusių kolegų bei įsitraukiant į įvairias iniciatyvas.

A. A. Abayomi-Alli: Vienas pagrindinių iššūkių, prisijungus prie naujos akademinės bendruomenės, – suprasti institucinius procesus ir prisitaikyti prie kitokios švietimo sistemos, nes kiekvienas universitetas turi savas taisykles, dėstymo tradicijas ir administracines procedūras.

FMF doc. dr. Olusola Oluwakemi Abayomi Alli

Šį iššūkį įveikiau išlikdamas atviras, aktyviai užduodamas klausimus ir mokydamasis iš patyrusių kolegų. Laikui bėgant, tai padėjo geriau suprasti akademinę aplinką ir pritaikyti savo dėstymo bei komunikacijos stilių taip, kad jis atitiktų studentų poreikius.

Y. Arablousabet: Vienas iš iššūkių buvo rasti efektyviausią būdą įtraukti studentus į aktyvų mokymosi procesą, ypač tuos, kurie iš pradžių nedrąsiai reiškė savo nuomonę ar dalijosi idėjomis. Šį iššūkį sprendžiau paskaitose taikydamas realius pavyzdžius ir skatindama studentus dalyvauti diskusijose. Tai, laikui bėgant, padėjo sukurti dinamiškesnę ir interaktyvesnę mokymosi aplinką.

– **Kokius metodus ar praktikas taikote, kad paskatintumėte studentus drąsiai eksperimentuoti, kurti ir įgyvendinti savo idėjas?**

O. O. Abayomi Alli: Dėstydama taikau aktyvų mokymąsi ir bendradarbiavimu grįstą darbą grupėse, o pagrindinis mano tikslas – teorines žinias pritaikyti realiose situacijose. Skatinu studentus pagrįsti pasirinktus metodus, tikrinti prielaidas ir kritiškai vertinti gautus rezultatus. Taip pat kuriu saugią mokymosi aplinką, kurioje nesėkmės laikomos svarbia eksperimentavimo dalimi ir natūraliu mokymosi procesu. Be to, integruoju į tyrimus orientuotas užduotis, kurios ugdo kūrybiškumą, savarankiškumą ir gebėjimą praktiškai įgyvendinti idėjas.

A. A. Abayomi-Alli: Stengiuosi kurti tokią mokymosi aplinką, kurioje studentai jaustųsi laisvai tyrinėdami savo idėjas ir nebijotų priimti rizikos. Tam pasitelkiu projekcinį mokymąsi, atviras diskusijas ir užduotis, kurios skatina spręsti problemas, o ne tik ieškoti iš anks-

to apibrėžtų atsakymų. Taip pat studentams pabrėžiu, kad eksperimentavimas ir kartais pasitaikančios nesėkmės yra natūrali mokymosi proceso dalis. Kai studentai jaučia palaikymą ir mato, kad jų idėjos vertinamos, jie pradeda kurti inovatyvius sprendimus ir mąstyti savarankiškai.

Y. Arablousabet: Stengiuosi sušieti studentų darbą su sprendimų priėmimu realiose situacijose, kad jie mokytųsi lyginti idėjas, vertinti alternatyvas ir pagrįsti savo pasirinkimus iš skirtingų perspektyvų. Taip pat skatinu juos mąstyti plačiau – ne tik apie techninius aspektus, bet ir apie sprendimų įgyvendinamumą, poveikį ir ilgalaikę vertę. Tai padeda jiems labiau pasitikėti savimi įgyvendinant idėjas, kuriant sprendimus ir priimant pagrįstus sprendimus.

– Kokius skirtumus pastebite tarp Lietuvos ir užsienio studentų?

O. O. Abayomi Alli: Lietuvos studentai dažnai pasižymi stipriais analitiniais gebėjimais ir disciplina. Užsienio studentai dažnai atsineša įvairią akademinę patirtį ir skirtingas perspektyvas, kurios praturtina diskusijas, vykstančias auditorijose. Nors mokymosi stiliai gali skirtis, abi grupės yra motyvuotos ir smalsios.

A. A. Abayomi Alli: Pirmiausia, itin vertinu grupių įvairovę. Lietuvos ir užsienio studentai dažnai atsineša skirtingą akademinę patirtį ir mokymosi stilius. Lietuvos studentai yra labai darbštūs. Užsienio studentai dažnai pasižymi platesniu požiūriu, kurį formuoja skirtingos švietimo sistemos ir kultūros. Šie skirtumai praturtina diskusijas, sudarydami galimybes studentams mokytis ne tik iš dėstytojo, bet ir vieniems iš kitų.

Y. Arablousabet: Tiek Lietuvos,

tiek užsienio studentai turi stiprių savybių. Lietuvos studentai dažnai yra labai atsakingi, darbštūs ir nuoseklūs, rimtai žiūri į studijas. Užsienio studentai dažnai yra atviri, geba prisitaikyti ir drąsiai dalijasi idėjomis. Abiejose grupėse matau stiprių kompetencijų turinčių studentų, o jų derinys sukuria labai vertingą mokymosi aplinką, kurioje jie gali mokytis vieni iš kitų, perimdami skirtingas patirtis bei požiūrius.

– Kaip skirtingos kultūros ir požiūriai prisideda prie atviros, tarptautinės mokymosi aplinkos VILNIUS TECH?

O. O. Abayomi Alli: Kultūrinė įvairovė nepaprastai praturtina akademinę patirtį. Skirtingi požiūriai skatina kritinį mąstymą, kūrybiškumą ir atvirumą alternatyviems sprendimams. Tarptautinėje auditorijoje studentai įgyja ne tik dalykinių žinių, bet ir tarpkultūrinės komunikacijos bei bendradarbiavimo įgūdžių.

A. A. Abayomi Alli: Kultūrinė įvairovė – itin svarbi kuriant atvirą ir dinamišką mokymosi aplinką. Studentai iš skirtingų šalių turi įvairius požiūrius, skirtingai sprendžia problemas, bendrauja savitu stiliumi. Šie dalykai atsiskleidžia tik dirbant komandoje. Tai skatina platesnį mąstymą ir padeda ugdyti svarbias kompetencijas – gebėjimą prisitaikyti, bendradarbiavimą, kurios yra būtinos globalioje darbo rinkoje.

Y. Arablousabet: Manau, kad skirtingos kultūros ir požiūriai suteikia gyvumo. Studentai atsineša skirtingą patirtį, mąstymo būdus ir problemų sprendimo strategijas, todėl diskusijos tampa įdomesnės. Tai padeda suprasti, kad vieną problemą galima vertinti iš kelių perspektyvų ir kad ne visada yra tik vienas teisingas atsakymas. Tokioje aplinkoje studentai ne tik įgyja dalykinių žinių, bet ir išmoksta klausytis kitų, bendradarbiauti bei vertinti skirtingas nuomones.

Lektorė
Yeganeh
Arablousabet

VILNIUS TECH

Business

Talent

GRA

ITY

2026

04 16

Karjeros diena

Generaliniai partneriai

EPSO-G

Naujoji energetika

VILNIUS

Medijų mokykla – kai studentų idėjos virsta realiais sprendimais

Išsivaizduokite vietą, kurioje studentai gali pritaikyti savo idėjas kūrybiniame procese, dirbdami su realiais muzikos atlikėjais ir kurdami gyvų pasirodymų vaizdo įrašus. Tokia galimybė atsiveria Medijų mokykloje – intensyvioje, tarptautinėje „Erasmus+“ programoje.

Čia VILNIUS TECH ir užsienio studentai ne tik tobulina techninius įgūdžius, bet ir mokosi komandinio darbo, kūrybinės komunikacijos bei realaus projekto iššūkių

sprendimo. Dvi savaites trunkanti programa leidžia studentams iš arti patirti kūrybinių industrijų darbo principus, ugdyti tiek profesinius, tiek bendravimo įgūdžius ir kurti turinį, pasiekiantį muzikos atlikėjus.

Medijų mokyklos „Sound and Vision: Mastering Music Video Creation“ projektas įgyvendinamas pagal „Erasmus+“ mišrią intensyvią programą (angl. Blended Intensive Programme, BIP). Programos daly-

vai mokosi vizualinio pasakojimo ir garso įrašymo technikos principų, kurdami gyvų pasirodymų vaizdo klipus jauniems Lietuvos muzikos atlikėjams.

Pasak Kūrybiškumo ir inovacijų centro „LinkMenų fabrikas“ direktorės dr. L. Pečiūrės, Medijų mokykla suteikia studentams galimybę dirbti tiesiogiai su muzikos atlikėjais.

„Studentai ne tik tobulina techninius įgūdžius, bet ir mokosi komandinio darbo bei kūrybinės komunikacijos – analizuoja dainas, ieško vizualinių sprendimų, įrašinėja garsą, filmuoja ir montuoja galutinius vaizdo įrašus. Visas kūrybinis procesas atitinka realius kūrybinių industrijų darbo principus, kai meninės idėjos turi būti derinamos su techninėmis galimybėmis“, – pasakoja ji.

Darbas su muzikos grupėmis ugdo ne tik techninius, bet ir bendravimo bei derybinius gebėjimus. Kaip ir profesionaliame sektoriuje, studentams tenka ieškoti balanso tarp atlikėjo vizijos ir kokybiško audiovizualinio sprendimo.

Medijų mokykla yra trumpalaikis, intensyvus projektas, trunkantis dvi savaites.

66

Skirtingų kultūrų ir patirčių įvairovė – vienas didžiausių iššūkių ir kartu viena gražiausių dovanų studentams. Jiems tenka dirbti su kolegomis iš skirtingų universitetų ir kultūrų, rasti geriausius bendradarbiavimo būdus ir, svarbiausia, išmokti efektyviai dirbti kartu.

L. Pečiūrė

99

Pirmoji savaitė vyksta nuotoliniu būdu, o antrąją savaitę studentai susirenka ir dirba gyvai Kūrybiškumo ir inovacijų centro „LinkMenų fabrikas“ erdvėse.

Teorinės savaitės metu studentai dalyvauja interaktyviose paskaitose ir praktiniuose užsiėmimuose, gilindamiesi į apšvietimo, garso inžinerijos, filmavimo ir montavimo specifiką.

Kontaktinių užsiėmimų metu vyksta filmavimai su muzikinėmis grupėmis, o vėliau atliekami montavimo darbai.

Programos rezultatas – ne tik išmokyti studentus parengti kokybiškus gyvų muzikinių pasirodymų garso ir vaizdo įrašus, bet ir suteikti vertingą praktinę patirtį, atspindinčią realų darbą industrijoje. Tai naudinga tiek studentams, tiek atlikėjams, gaunantiems profesionalų sukurtą turinį tolesnei kūrybinei veiklai.

Dr. L. Pečiūrės teigimu, ne mažiau svarbu ir tai, kad Medijų mokykla skatina studentus mąstyti kritiškai ir atsakingai. Jie turi sugalvoti idėją, kuri būtų tiek techniškai, tiek praktiškai įgyvendinama per labai trumpą laiką, turint ribotus resursus

ir komandą, kurios kiekvieno nario patirtis ir pasirengimo lygis skirtingi. Dalyviai gali būti tiek jau turintys praktikos filmavimo aikštelėse ar garso įrašų studijose, tiek neturintys jokios ankstesnės patirties. Didžiausia atsakomybė ta, kad galutinis studentų darbo rezultatas bus vertinamas ne tik akademinio balu, bet ir realiai perduodamas muzikos grupei ar atlikėjui, kurie šį kūrinį atliks ir viešins.

„Studentams suteikiame visišką laisvę kelti savo idėjas. Muzikos atlikėjai ar grupės dalyvauja Medijų mokyklos veiklose ir bendradarbiauja, tačiau savo idėjų nepateikia.

Studentai viską kuria nuo pradžių, atsižvelgdami į mūsų erdves ir technines galimybes.

Dažniausiai padedame įgyvendinti net pačias drąsiausias jų idėjas. Muzikos grupės visuomet palaiko studentus ir juos įkvepia“, – dalijasi dr. L. Pečiūrė.

Šios programos metu studentai dirba su realiomis, aktyviai veikiančiomis muzikos grupėmis ar atlikėjais. Paprastai tai jaunos, karjerą pradedančios grupės.

„Skirtingų kultūrų ir patirčių įvairovė – vienas didžiausių iššūkių ir kartu viena gražiausių dovanų studentams. Jiems tenka dirbti su kolegomis iš skirtingų universitetų ir kultūrų, rasti geriausius bendradarbiavimo būdus ir, svarbiausia, išmokti efektyviai dirbti kartu. Tai praplečia jų pasaulėžiūrą, padeda užmegzti naujas pažintis ir įgyti vertingų kontaktų ateities projektams“, – priduria dr. L. Pečiūrė.

„Atlantų balkonas“ – vieta, kur susitinka idėjos

Pastaruosius kelerius metus galima vadinti tinklalaidžių (angl. podcast) era. Būtent dėl šios priežasties VILNIUS TECH Kūrybinių industrijų fakulteto (KIF) atstovai nusprendė nelikti nuošalyje ir sukurti savo pokalbių platformą.

Atlantų balkonas“ pradėtas kurti prieš dvejus metus pajutęs, kad tokio formato reikia ir universiteto bendruomenei. Tinklalaidę veda studentai – tai nėra formali universiteto komunikacija, o jaunų žmonių kuriama ir moderuojama platforma, kurioje pokalbiai vyksta natūraliai. Studentų klausimai dažnai būna drąsesni, nuoširdesni ir artimesni jaunajai auditorijai.

Pagrindinė idėja, anot KIF komunikacijos, alumnų ir partnerystės prodekanės Gabijos Velykytės buvo paprasta – sukurti vietą, kurioje universiteto bendruomenės nariai ir svečiai galėtų kalbėti ne tik apie pasiekimus, bet ir apie abejones, pasirinkimus ir vertybes. Apie tai, kas lieka už oficialių pareigų ar titulų.

„Pavadinimo „Atlantų balkonas“ paieškos nebuvo lengvos – vyko daug diskusijų, siekiant rasti tokį pavadinimą, kuris turėtų ryšį su fakultetu ir jo erdve. Įkvėpimo šaltiniu tapo architektūrinė detalė, kurią kasdien matome, bet ne visada pastebime. Ar kada nors eidami Trakų gatve pažvelgėte aukštyn ir pagalvojote: „Oho, koks įspūdingas balkonas. Įdomu, kas čia įsikūrę?“ – taip prasideda tinklalaidės aprašymas, kviečiantis susimąstyti, kas

slypi už pastato durų. Už jų ne tik auditorijos ir kabinetai, bet ir idėjos, diskusijos, jaunų žmonių ambicijos bei drąsa kurti. Balkoną laiko du tvirti atlantai, tarsi saugantys visą pastatą, kuriame įsikūręs KIF. Šis architektūrinis simbolis tapo atvirumo – galimybės kalbėti be kaukių, bet su pagarba ir atsakomybe, metafora“, – pasakoja prodekanė.

Anot G. Velykytės, nuo pirmųjų sezonų „Atlantų balkonas“ smarkiai keitėsi. Iš pradžių tai buvo eksperimentinis studentų projektas, kurį įgyvendinant buvo ieškoma formato, stiliaus ir vietos filmavimams. Epizodai buvo kuriami įvairiose erdvėse – nuo laboratorijų ir fojė iki studijų prodekanos kabineto, o pats procesas buvo kupinas improvizacijos ir mokymosi.

Šiais metais projektas grįžo visų pajėgumu – filmavimai persikėlė į Kūrybiškumo ir inovacijų centrą „LinkMenų fabrikas“, „Faux Real Studio“, filmuoti naudojama profesionali įranga, prie projekto dirba beveik 20-ies žmonių komanda. Atsirado aiškesnė struktūra, stipresnė vizualinė kokybė ir daugiau užtikrintumo.

Komunikacijos, alumnų ir partnerystės prodekanės teigimu, augo, tobulėjo ir patys vedėjai – Kris-

tupas bei Liepa. Jų klausimai tapo gilesni, pokalbiai – laisvesni, atmosfera – natūralesnė. Iš eksperimentinio studentų projekto „Atlantų balkonas“ pamažu virto brandžia, profesionalia, bet vis dar labai žmogiška tinklalaide.

Pasak G. Velykytės, „Atlantų balkonas“ neturi griežtos pašnekovų atrankos sistemos. Į tinklalaidę kviečiami žmonės, kurie atrodo įdomūs ir įkvepiantys: studentai, dėstytojai, alumnai, kūrėjai, verslininkai, iniciatyvų autoriai. Svarbu, kad jų istorijos būtų aktualios ne tik universiteto bendruomenei, bet ir platesnei auditorijai. Dažnai sprendimas būna intuityvus – išgirdus apie žmogų ar pamačius jo veiklą, kyla mintis, kad būtų įdomu su juo pasikalbėti.

„Skirtingi žmonės atsiveria skirtingais būdais – vieni greitai ir drąsiai, kitiems reikia laiko, saugumo

bei pasitikėjimo. Atsivėrimas priklauso nuo to, ar žmogus jaučiasi girdimas. Kai pokalbis nevirsta apklausa, o klausimai kyla iš tikro smalsumo, atsiranda natūralumas. Tinklalaidės vedėjai – studentai – vis labiau gilinasi į pašnekovų veiklas, mokosi užduoti atvirus klausimus, išlaukti atsakymo ir nebijoti tylos. Pagrindinis tikslas – sukurti saugią, pagarbą ir smalsumą spinduliuojančią atmosferą“, – pažymi komunikacijos, alumnų, ir partnerystės prodekanė.

Atvirumas, G. Velykytės teigimu, nereiškia spaudimo ar provokacijos. Pokalbio metu svarbu jausti ribas, stebėti pašnekovo kūno kalbą, toną ir reakcijas. Jei tema jautri, klausimą galima perfrazuoti arba leisti pašnekovui pačiam nuspręsti, kiek jis nori atskleisti. „Atlantų balkonas“ nėra sensacijų paieška – tai dialogas, kuriame abi pusės turi jaustis saugiai.

Nors tinklalaidės temos dažniausiai korektiškos, žmonės neretai vengia kalbėti apie klaidas, nesėkmes ar abejones. Apie sėkmę kalbėti lengva, o apie silpnumą – gerokai sunkiau. Tačiau būtent nuširdūs pasakojimai apie iššūkius, ko gero, labiausiai paliečia klausytojus ir sukuria tikrą ryšį su auditorija.

„Atlantų balkonas“ leidžia universitetui būti matomam plačiau. Autentiškų pokalbių metu atsiskleidžia bendruomenės gyvenimas, vertybės ir identitetas. Klausantis istorijų, stiprėja tarpusavio supratimas, o ryšys mezgasi ne tik universiteto viduje, bet ir su būsimais studentais, partneriais bei visuomene. Tai atvira kūrybinė erdvė, kurioje gali dalyvauti visi – universiteto darbuotojai, studentai, dėstytojai, alumnai. Tai bendras projektas, kuriamas kartu, ir būtent todėl jis toks vertingas“, – dėmesį atkreipia G. Velykytė.

“

Skirtingi žmonės atsiveria skirtingais būdais – vieni greitai ir drąsiai, kitiems reikia laiko, saugumo bei pasitikėjimo. Atsivėrimas priklauso nuo to, ar žmogus jaučiasi girdimas.

Gabija Velykytė

”

LAIIDOS VEDĖJAS KRISTUPAS

„Atlantų balkonas“, beveik kaip ir tikrieji balkonai, kviečia stebėti žmones bei ant žemės vykstančius įvykius kitu kampu. Man, kaip vienam iš laidos vedėjų, yra garbė su nekantriu jauduliu kalbinti scenos žvaigždes, atlikėjus, kūrybinio pasaulio kūrėjus, kurie noriai įleidžia mane bei laidos žiūrovus į nematomus užkulsius.

Sunkiausia dalis yra pasiruošimas, nes žūt būt reikia gauti unikalios ir niekam negirdėtos informacijos iš pašnekovų, tačiau tai atlikti invaziniu metodu. Tai nėra virtinė nepatogių klausimų, nors pokalbių metu išgirstame ir asmeniškumą. Tenka balansuoti tarp familiarumo ir mandagumo, tokiu būdu atskleidžiant ne tik pašnekovą kaip spalvingą sielą, bet ir kaip i techniškai išprususią, savo amatu gyvenančią asmenybę.

Kiekvienas epizodas kupinas naujų pamokų ir iššūkių, kurie augina ne tik mane kaip vedėją, bet ir žiūrovą, kuris kartu nusikelia į beribį ir jaudinančią kūrybinių industrijų pasaulį.

LAIIDOS VEDĖJA LIEPA

„Atlantų balkonas“ man nėra tik universiteto tinklalaidė – šis projektas atvėrė daugybę naujų galimybių. Puikiai prisimenu akimirką, kai buvau pakviesta čia apsilankyti kaip svečias: nepakartojama atmosfera ir užsimezgęs šiltas ryšys su Kristupu lėmė tai, kad netrukus sulaukiau pasiūlymo tapti projekto dalimi ir kartu vesti laidas. Nors akimirką sudvejojau dėl visiškai naujo amplua, nusprendžiau išbandyti save ir išmolti kažko naujo.

Ši patirtis mane išmokė ne tik valdyti pokalbį, bet ir pasitelkti psichologiją bei kūno kalbą, siekiant išgauti gilius, atvirus pašnekovų atsakymus.

Įvairių laidų ir svečių dėka praplėčiau akiratį anksčiau nepažintose srityse, užsiauginau pasitikėjimą savimi bei įsisavinau viešosios komunikacijos gudrybes, kurios iki šiol padeda sulaukti įvairių renginių vedėjos darbo pasiūlymų.

Be galo džiaugiuosi, jog leidau sau išbandyti kažką visiškai naujo ir didžiuojuosi galėdama būti „Atlantų balkono“ dalimi bei augti kartu su šiuo projektu.

Ten, kur prasideda studijos VILNIUS TECH

Stojančiųjų priėmimo ir informavimo centras (SPIC) – tai gerokai daugiau nei dokumentų tvarkymas ar stojimo į VILNIUS TECH terminai. Tai pirmasis universiteto veidas, pirmasis pokalbis, dažnu atveju nulemiantis jauno žmogaus sprendimą ir drąsą žengti į naują gyvenimo etapą.

Ilgamečiai SPIC darbuotojai dalijasi savo patirtimis bei prisiminimais apie darbą, kuriame susitinka žmonės, lūkesčiai, baimės ir viltys.

Ne vieną dešimtmetį trunkanti veikla atskleidžia ne tik priėmimo sistemos pokyčius, bet ir žmogiš-

ką šio darbo pusę – nuo netikėtų situacijų iki pamokų, kurios išlieka visam gyvenimui.

SPIC VYRIAUSIOJI SPECIALISTĖ JŪRATĖ GIEDRAITIENĖ

Darbas SPIC glaudžiai susijęs su jaunais žmonėmis, kuriems, bai-

giant mokyklą kyla gausybė klausimų renkantis studijas ar ruošiantis pildyti stojimo prašymus. Mano darbe, bendraujant su jaunais žmonėmis, svarbu ne tik teisingai atsakyti į užduodamus klausimus ar padėti rasti aktualią informaciją teisės aktų labirintuose ir interneto platybėse, bet ir paskatinti drą-

Svarbiausia pamoka, kurią išmokau šiame darbe, kad nuoširdus bendravimas su kolegomis ir interesantais padeda išspręsti visas kylančias problemas.

Jūratė Giedraitienė

siau siekti tikslo – įstoti studijuoti, atskratyti baimių, kylančių dėl tvarkų nežinojimo, išsklaidyti abejones dėl būsimų studijų sunkumų.

Nemažai teko bendrauti ir su labai susirūpinusiais tėvais, mokytojais, netgi seneliais bei kitais giminičiais – kantriai išklausti, kokių problemų kyla jų vaikams mokyklose, renkantis brandos egzaminus ir tinkamas studijas.

Žmonės domina viskas: universiteto aplinka, studijų dalykai, kainos, bendrabučių sąlygos, priėmimo statistika, darbo rinkos prognozės ir t. t. Beje, ir įstoje į universitetą, studentai grįžta į SPIC įvairiais klausimais, net ieškodami auditorijos ar dėstytojo. Tikėtina, kad jiems jau esame padėję anksčiau, todėl jie to tikisi ir toliau. Stengiamės nenuvilti.

tėsi ir bendravimo įgūdžiai, o nuolatinės platformos ir socialiniai tinklai suteikė daugiau galimybių gilintis į rūpimas temas, taip pat ir stojimo į universitetą klausimus.

Prisimenu linksmą ir netikėtą situaciją, kai vieną vasarą, paryčiais, apie 4 valandą ryto, mane iš miego pažadino mobiliojo telefono skambutis.

Skubiai šokau iš lovos, gerai nesiorientuodama laike, atsiliepiu. Skambino vaikinai, kuriam tokiu ankstyvu metu kilo klausimų dėl stojimo. Kad jau pakėliau ragelį, teko ir pakonsultuoti. Nors miegas buvo išblaškytas, mano reakcija prajuokino ne tik kolegas, kai jiems apie tai prisipažinau, bet ir mane pačią.

Darbe su komandos nariais stengiamės išlaikyti ramumą ir problemas spręsti kuo racionaliau, o su-

dus bendravimas su kolegomis ir interesantais padeda išspręsti visas kylančias problemas. Žinios ir nuolatinis domėjimasis pokyčiais tiek darbo procesuose, tiek aplinkiniame gyvenime motyvuoja kas ryt noriai ruoštis darbui.

TAIKOMOSIOS MECHANIKOS KATEDROS DOC. DR. ARŪNAS JARAS

Daugiau nei tris dešimtmečius dirbdamas SPIC supratau, kad darbas su žmonėmis – nuolatinis iššūkis. To niekada nesupras tas, kuris nėra dirbęs tokio ar panašaus darbo.

Šis darbas man ypatingas dėl visos priėmimo komandos, kurią pavadinau šeima, veiklos ir bendravimo, grįsto tarpusavio supratimu ir kolegiška pagalba.

Šio darbo privalumas tas, kad praleidęs čia nemažai laiko, draugų ir pažįstamų įgijau visame universitete. Be to, teko apvažiuoti be maž visą Lietuvą, aplankyti daugelį mokyklų. Sakyčiau, būtent dėl to SPIC'e buvo smagu tiek daug metų. Tiesa, darbas šiame skyriuje tam tikrais atvejais tikrai nėra dėkingas. Kai vasarą už lango šviečia saulė, o visi kolegos atostogauja ir kieme žaidžia kamuoliu, priėmimo komandai tenka labai aktyviai dirbti – neskaičiuojant laiko, kartais nespėjant ir papietauti.

Puikiai pamenu tuomečio Priėmimo komisijos (PK) sekretoriaus – dabartinio rektoriaus prof. dr. Romualdo Kliuko – paaiškinimą, kada baigiamas darbo diena: „Dirbame iki paskutinio kliento (stojančiojo).“

Laikui bėgant priėmimo eiga itin keitėsi. Kažkada priėmimą aukštosios mokyklos vykdydavo atskirai: tik vasarai būdavo suformuojama Priėmimo komisija, prašymai buvo pateikiami, o sutartys pasirašomos atvykus į aukštąją mokyklą. Vėliau, aukštosioms mokykloms susijun-

Mano darbo kredo – nuoširdumas ir atvirumas, nes taip geriau užsimezga bendravimas, interesantams lengviau užduoti rūpimus klausimus.

Jūratė Giedraitienė

Dirbdama šiame darbe jau daugiau nei tris dešimtmečius, gerai praplėčiau žinias apie Lietuvos švietimo sistemą ir jos pokyčius. Mačiau, kaip keitėsi žmonių požiūris į išsilavinimą, pačių aukštųjų mokyklų taktika stojančiųjų atžvilgiu, sukaupiau įvairios bendravimo patirties.

SPIC dažnai laikau pirmuoju universiteto veidu. Mano darbo kredo – nuoširdumas ir atvirumas, nes taip geriau užsimezga bendravimas, interesantams lengviau užduoti rūpimus klausimus. Laikui bėgant, kei-

dėtingose situacijose su stojančiaisiais ar susijaudinusiais jų tėvais stengiuosi nesivelti į ginčus.

Konfliktinių situacijų išvengti neįmanoma, nes kažkas, pavyzdžiui, tikėjosi aukštesnio stojamojo egzaminu įvertinimo arba negalėjo atvykti į egzaminą, nes buvo išvykęs atostogauti. Bandau kalbėtis ir išsiaiškinti situaciją, o jei nepavyksta ir pokalbis baigiasi ne taip, kaip norėtusi, analizuoju klaidas ir stengiuosi jų nekartoti.

Svarbiausia pamoka, kurią išmokau šiame darbe, kad nuošir-

“

Neabejotinai, priėmimas yra tarsi universiteto veidas. Nuo pirminio kontakto, bendravimo kultūros, dėmesio parodymo ir net aplinkos priklauso labai daug.

Arūnas Jaras

”

gus į Lietuvos aukštųjų mokyklų asociaciją bendrajam priėmimui organizuoti (LAMA BPO), priėmimas pradėtas vykdyti bendrai.

Kartu išaugo įstojimo galimybės ir įvairovė, sumažėjo neįstojimo rizika. Iš pradžių ir čia prašymai buvo pateikiami raštu, o tik paskutinius keliolika metų ne tik prašymai, bet ir studijų sutartys pasirašomos internetu.

Dabartinė Stojančiųjų priėmimo ir informavimo centro veikla, lyginant su ankstesne Priėmimo komisija, iš esmės pasikeitė – pirmiausia darbų apimtėmis, o iš dalies – pobūdžiu. Todėl smagu, kad komandą papildo nauji veidai, kurie iš dalies perima puoselėtas vertybes, kartu įnešdami daug naujovių, šiuolaikiškumo. Palinkėsiu jiems sėkmės.

Neabejotinai, priėmimas yra tarsi universiteto veidas. Nuo pirminio kontakto, bendravimo kultūros, dėmesio parodymo ir net aplinkos priklauso labai daug. Tai galiu iliustruoti savo asmenine patirtimi. Kad būsiu inžinierius, neabejojau, tačiau

kur studijuoti ir ką konkrečiai – neapsisprendžiau. Todėl šis berniokas iš Žemaitijos savo ateitimi ėmėsi rūpintis iš esmės ir išvyko žvalgytuvii.

Kauno inžinierių kalvė įspūdžio nepaliko. Vilnius atrodė patrauklesnis – juk sostinė, bet pagrindinis klausimas buvo – į kurį fakultetą stoti? Nuvykau į vieną – kažko nelimpa. Tada nuvažiauvau į Saulėtekį, o ten – gražūs, nauji rūmai, dėmesingai priėmė, dalykiškai pakalbėjo. Taip ir pasirinkau statybos inžinerijos studijas. Beje, anuo metu stoti buvo galima tik į vieną aukštąją mokyklą ir tik į vieną studijų programą.

Apžvelgdamas ilgametę patirtį, prisimenu ir linksmų bei netikėtų situacijų, kurios iki šiol kelia šypsena.

Paprastai beveik kiekvieną sezoną atsitikdavo vadinamasis sezono topas. Kažkada į tą pačią iššęstinių studijų programą vienu metu stoji mama ir sūnus. Paklausus, kodėl toks nestandartinis pasirinkimas, buvo paaiškinta, kad taip studijuoti bus patogiau – paskaitas lankys pakaitomis.

Didžiausiu universiteto gerbėju laikyčiau moksleivį, prašyme nurodžiusį 19 VILNIUS TECH studijų programų iš tuomet prašyme galimų 20-ies pasirinkimų. Tačiau viena situacija anksčiau pasikartodavo kasmet ir net po kelis kartus – tai supermočiutės!

Jos gana dažnai atvykdavo į Studijų mugės ar net tiesiogiai į universitetą ir aktyviai domėdavosi anūku (kurie dažniausiai tuo metu būdavo kažkur kitur) studijų galimybėmis. Tokiose situacijose Priėmimų komisijos darbuotojai turėdavo laikyti tikrą diplomatinę egzaminą.

Tiesa, kai dirbi mėgstamą darbą, sudėtingų situacijų bemaž nebūna. Nors kantrybės ir diplomatinė gebėjimų, aiškinant tą pačią informaciją jau kelintą kartą, tikrai yra prirėkę.

Per visus metus, praleistus universitete, išmokau be galo daug dalykų. Visa kelis dešimtmečius apimanti veikla man buvo tarsi iššęstinė pamoka.

Universitetas auga ir keičiasi

2026 m. rugsėjį duris atvers naujos Antano Gustaičio aviacijos instituto erdvės (840 kv. m), skirtos mokslui, studijoms ir administracijai.

2026 m. rudenį Klaipėdoje, I. Kanto gatvėje, prasidėjo naujo (1500 kv. m ploto) Lietuvos jūreivystės akademijos Jūrų inžinerijos ir atsinaujinančios energijos kompetencijų centro statyba.

Rekonstruotos Vilniaus Gedimino technikos universiteto bazės laboratorijoje Juodkrantėje bus atliekami svarbūs Lietuvai ir visam Baltijos jūros regionui aplinkosauginiai ir medžiagotyros moksliniai tyrimai.

Parengti Aplinkos inžinerijos fakulteto ir amfiteatro lauko erdvių atnaujinimo projektai – artimiausiu metu prasidės jų įgyvendinimo darbai. Įrengiamas Skaitmeninės gynybos kompetencijų centras, atnaujintos Statybinių medžiagų instituto laboratorijos, prasideda Fundamentinių mokslų fakulteto I laboratorijų korpuso renovacija.

VILNIUS TECH absolventas D. Dundulis: atviras dialogas organizacijoje – būtinasis

Atvirumas – viena kertinių vertybių ne tik šiuolaikiniame versle, bet ir lyderiaujančiam. Jis ne tik padeda kurti pasitikėjimą komandoje, bet ir skatina kūrybiškumą, diskusijas, inovacijų atsiradimą. Atvirumas leidžia drąsiai dalintis mintimis, priimti kritiką ir nuolat tobulėti. Lyderiams – tai įrankis, padedantis subalansuoti rizikas, stiprinti organizaciją ir formuoti skaidrią, atsakingą kultūrą, kurioje darbuotojai jaučiasi įvertinti bei išklaustyti.

Šiomis idėjomis ir vertybėmis grindžiamą požiūrį į verslą bei lyderystę plačiau aptariame su UAB „Rivona“ generaliniu direktoriumi ir vadovu, prekybos tinklo „Norfa mažmena“ valdybos pirmininku, VILNIUS TECH Statybos fakulteto absolventu **Dainiumi Dunduliu**, kuris dalijasi savo patirtimi, kaip atvirumas, skaidrumas ir kritinis mąstymas formuo-

ja jo vadovavimo stilių ir organizacijos kultūrą.

– Ką Jums reiškia atvirumas?

Atvirumas man labai svarbus. Verslo sektoriuje dažnai susiduriama su netikslią ar neišsamia informacija. Tikiu, kad tuomet, kai visą informaciją pateiki atvirai ir tiesiai, daugelį problemų galima išspręsti greičiau. Žmonės, kurie negali pagrįsti tam tikrų savo argumen-

tų, dažniausiai atsitraukia, nutyla. Todėl atvirumu galima aiškiai išspresti ir moralinius, ir praktinius klausimus.

Atvirumas svarbus ir komunikacijoje su visuomene. Kai atvirai išsakai savo mintis, gauni grįžtamąjį ryšį. Net jei ir ne itin konstruktyvus, jis leidžia patikrinti savo sprendimus, pamatyti situaciją iš kitų perspektyvų ir išvengti klaidingų interpretacijų.

– Kaip atvirumas skatina kūrybiškumą ir naujų idėjų generavimą?

Atviras dalijimasis mintimis skatina diskusijas ir leidžia atsirasti naujoms idėjoms. Tam tikri atsiliepiamai priverčia susimąstyti, peržiūrėti savo sprendimus ir pažvelgti į juos iš įvairių perspektyvų.

Tai ypač svarbu kalbant apie inovacijas, nes atvirumas skatina kritiškai vertinti savo idėjas ir nuolat tobulėti.

– Kaip universiteto patirtis formavo Jūsų požiūrį į verslą?

Studijų laikai suteikė tvirtą pagrindą, tačiau labai stipriai formavo ir laikotarpis, kuriuo gyvenau.

Senosios sistemos griūtis ir naujos kūrimas, kylantys iššūkiai išmokė nepriklausomai mąstyti ir kritiškai vertinti informaciją, kuri mane pasiekdavo įvairiais kanalais.

Techniniai pagrindai, pavyzdžiui, skaičiavimo metodai, išliko svarbūs, tačiau dar svarbiau buvo išmokti savarankiškai spręsti problemas ir suprasti priežastis, o ne tik vykdyti nurodymus. Šis principas persikėlė ir į verslą – visada svarbu žinoti, ką ir kodėl atlikti.

– Koks yra atvirumo vaidmuo efektyvioje lyderystėje?

Verslo sektoriuje atvirumas padeda greičiau spręsti problemas ir kurti pasitikėjimą kitais žmonėmis.

Kai komandoje atvirai kalbame apie sprendimus, klaidas ar nesėkmes, visa organizacija tik mokosi ir stiprėja.

Lyderiui atvirumas svarbus ne tik komunikacijoje, bet ir priimant sprendimus – jis leidžia subalansuoti galimas rizikas, skatinti inovacijas ir įtraukti skirtingas nuomones į strateginius procesus.

– Kaip technologijos ir naujos idė-

jos veikia Jus kaip lyderį?

Šiuolaikinis verslas itin priklauso nuo technologijų. Jos leidžia greičiau priimti sprendimus, palaikyti atvirą komunikaciją ir eksperimentuoti su naujomis idėjomis. Atvirumas technologijoms ir inovacijoms įkvepia komandą ir padeda atrasti naujų galimybių.

komunikuojami naudojantis organizacijos struktūra.

– Kokias vertybes laikote kertinėmis?

Man labai svarbus patikimumas ir punktualumas. Pavyzdžiui, jeigu susitari ir nevykdai tam tikrų įsipareigojimų arba nepraneši apie pa-

Atvirumas man labai svarbus. Verslo sektoriuje dažnai susiduriama su netikslia ar neišsamia informacija. Tikiu, kad tuomet, kai visą informaciją pateiki atvirai ir tiesiai, daugelį problemų galima išspręsti greičiau.

Dainius Dundulis

Svarbu subalansuoti atvirumą su atsargumu – ne visos idėjos pasiteisina, tačiau tik jas išbandę galime atrasti geriausias. Jauniems vadovams patarčiau būti drąsiems, leisti komandai eksperimentuoti ir atvirumą vertinti kaip strateginį įrankį.

– Kaip apibūdintumėte savo vadovavimo stilių?

Apie tai geriausiai pasakytų žmonės, su kuriais dirbu. Man svarbu, kad kiekvienas darbuotojas tiksliai žinotų savo atsakomybės ribas – joks darbuotojas negali turėti dviejų vadovų. Jei pastebiu, kad vienu ar kitu reikia tam tikrų pokyčių, juos inicijuoju kalbėdamasis su vadovais, kad nekiltų chaoso.

Įmonėje dirba daugiau nei 4,5 tūkst. darbuotojų, tad kasdien bendrauju su centrine komanda bei regionų vadovais. Mano nuomone, pokyčiai visada turi būti aiškiai

sikeitusią situaciją, dirbti tampa labai sudėtinga.

Planavimas ir pasitikėjimas – verslo pagrindas.

– Kaip skatinate atvirą komunikaciją savo komandoje?

Neįžvelgiu jokių trukdžių bendrauti su savo pavaldiniais – visi žino, kad gali bet kada prie manęs priėiti, paklausti to, kas domina, su manimi diskutuoti. Turime kalbėtis, o ne slėptis.

– Ką patartumėte tiems, kurie nori būti atviri, bet bijo kritikos?

Jei bijosi, niekada nieko neatliskisi. Reikia pamiršti visas baimes ir, svarbiausia, daryti. Mes daug kalbame, bet per mažai darome. Kritika ir juokas visada bus – aš ir pats su tuo susiduriu. Tai kaina, kurią mokame už tai, kad veikiame. Bet tik veikdami galime augti ir tobulėti.

Iš universiteto – į vadovo kėdę: statybos inžinerijos alumnas A. Guzikausko istorija

Studijos universitete dažnu atveju tampa bene svarbiausiu pamatu formuojant savo karjerą – jos suteikia ne tik teorinių, bet ir praktinių įgūdžių, padedančių jaunesiems specialistams sėkmingai pradėti savo profesinę veiklą.

Ne išimtis – ir VILNIUS TECH statybų inžinerijos alumnas, „KGC Group“ akcininkas Audrius Guzikauskas, kuris pasakoja, kad besimokant universitete jį domino perspektyvus studijų programos turinys ir galimybė jau studijų metais spręsti realias inžinerines užduotis.

„Pirmasis mano darbas ir pirmoji reali patirtis buvo susijusi su bendrosiomis konstrukcijomis bei fasadų projektavimu. Turėjau pakankamai teorinių žinių, tad džiaugiausi, galėdamas jas pritaikyti praktikoje. Tai buvo puiki proga įgytas žinias patikrinti realiaame gyvenime“, – prisimena jis.

Pašnekovas pabrėžia, kad nors studijos kartais buvo sudėtingos, jos padėjo išsiugdyti atsakomybę bei savarankiškumą.

„Net jei kai kurie dalykai sekėsi mažiau, pavyzdžiui, fizika, supratau, kad visos įgytos patirtys prisideda prie bendro suvokimo ir gebėjimo spręsti realias problemas“, – sako jis.

A. Guzikausko teigimu, studijų metu įgytos teorinės žinios padėjo ne tik pirmajame darbe, bet ir vadovaujant įmonei: geriau suprasti procesus, atlikti tam tikrus skai-

„KGC Group“ akcininkas A. Guzikauskas pabrėžia, kad nors studijos kartais buvo sudėtingos, jos padėjo išsiugdyti atsakomybę bei savarankiškumą.

čiavimus ir priimti logika pagrįstus sprendimus. Pasak jo, vadovo diena – pilna iššūkių, ypač vadovaujant bene 500-ų žmonių įmonei, kurios padaliniai išsidėstę visoje Europoje. Tačiau svarbiausia, į ką reikia atkreipti dėmesį, tai klientai ir teikiamų paslaugų kokybė. Tiesa, ne mažiau svarbi yra ir darbo atmosfera bei bendravimas su kolegomis.

„Mano nuomone, kiekvienas vadovas turi rodyti tinkamą pavyzdį. Aš turiu galimybę į darbą kasdien neiti, tačiau ja nesinaudoju. Kartais sulaukiu kolegų klausimo – kodėl dirbu, jeigu galiu ilsėtis? Tai yra atsakomybė. Manau, kad vadovas privalo rodyti pavyzdį – jei jis to nedaro, sunku tikėtis, kad kiti elgsis atsakingai“, – paaiškina VILNIUS TECH alumnas.

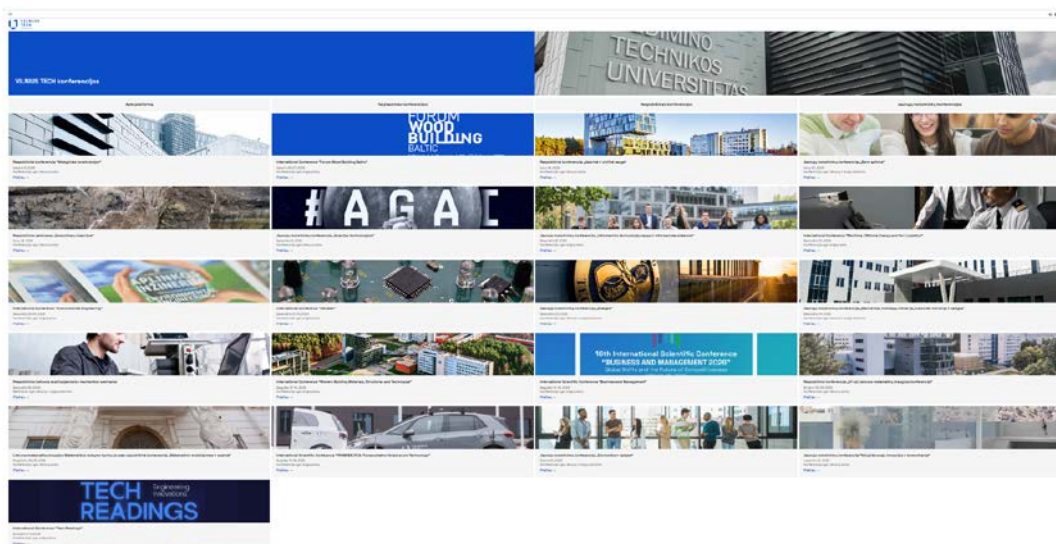
VILNIUS TECH alumnas atkreipia dėmesį ir į technologijų svarbą

šiandienėje darbo rinkoje ir jaunųjų specialistų kompetencijas.

„Šiuolaikiniai studentai moka dirbti su naujausiomis programomis, kurių tuo metu, kai studijavau aš, nė nebuvo. Tai jiems suteikia didžiulį pranašumą. Galiu drąsiai teigti, kad gabiems ir suprantantiems, ką daro, jaunesiems talentams, reikia skirti daugiausia dėmesio. Ne ką mažiau svarbu ir tai, kad universitetai tobulėja kartu su technologijomis. Tobulėjimą puikiai atspindi aukštas studijų ir perteikiamų žinių lygis“, – teigia jis.

Kalbėdamas apie jaunus žmones, A. Guzikauskas pabrėžia, kad nors dabartiniai studentai turi daug techninių įgūdžių, jie privalo išmokyti ir atsakomybės.

„Svarbiausia – stengtis, mokyti ir nenuleisti rankų. Tai būtina, jei nori pasiekti sėkmės. Juk atkaklumas ir nuoseklus darbas lemia asmeninę ir profesinę sėkmę.“

Viena konferencijų organizavimo platforma – efektyviam mokslo renginių organizavimui, pranešimų sklaidai ir saugojimui

VILNIUS TECH stiprina savo kaip modernaus ir atviro universiteto vardą – nuo šiol mokslo renginiai bus organizuojami paprasčiau ir sklandžiau. Taip bus stengiamasi skatinti mokslo pažangą, dalytis naujausiais tyrimų rezultatais, plėtoti skirtingų šalių mokslininkų ir studentų bendradarbiavimą.

Siekdama tobulinti mokslinių konferencijų organizavimo ir komunikacijos procesus, VILNIUS TECH Bibliotekos specialistų komanda, bendradarbiaudama su Mokslo direkcijos darbuotojais ir pasitelkdama jų ilgamebę patirtį, įdiegė centralizuotą VILNIUS TECH konferencijų organizavimo platformą.

Platforma sukurta Open Journal Systems (OJS) atvirojo programinio kodo pagrindu, kurį vysto Public Knowledge Project (PKP) – tarptautinė, ne pelno siekianti akademinė iniciatyva. Pagrindinis jos tikslas – skatinti atvirąjį mokslą, žinių prieinamumą ir tvarią mokslinės komunikacijos infrastruktūrą. PKP sprendimai plačiai naudojami universitetuose ir mokslo institucijose visame pasaulyje, o jų taikymas VILNIUS TECH kontekste užtikrina technologinį patikimumą, atitiktį tarptautiniams standartams ir ilgalaikį sprendimo tvarumą.

Naujai įdiegtos universiteto konferencijų organizavimo platformos

funktionalumai suteikia didelių privalumų tiek konferencijų organizatoriams, tiek pranešėjams. Organizatoriams platforma suteikia galimybę centralizuotai administruoti skirtingų fakultetų konferencijas, pranešėjų registraciją, dalyvių sąrašus ir konferencijų programas. Automatizuoti ir standartizuoti procesai supaprastina pranešimų pateikimą ir recenzavimą, leidžia efektyviai valdyti komunikaciją su pranešimų autoriais, sekti programos pokyčius vienoje platformoje.

Konferencijų dalyviams platforma suteikia patogią galimybę rasti aktualias konferencijas pagal temas, fakultetus ar datas, užtikrinant

aiškų, skaidrų ir patogų dalyvavimo procesą tiek Lietuvos, tiek užsienio mokslininkams.

Svarbi platformos dalis – leidybos procesai, kuriuos koordinuoja leidybos funkcijas vykdančios VILNIUS TECH Bibliotekos skyriai. Jie užtikrina, kad konferencijų straipsnių rinkiniai atitiktų tarptautinius akademinės leidybos standartus, būtų tinkamai parengti, redaguoti ir viešai prieinami. Visų VILNIUS TECH konferencijų medžiaga įkeliama į universiteto institucinę talpyklą, grindžiamą atvirosios prieigos principais, taip užtikrinant ilgalaikį mokslinių pranešimų archyvavimą ir nuolatinę prieigą prie mokslo rezultatų.

Centralizuota VILNIUS TECH konferencijų platforma padės mokslo renginius organizuoti paprasčiau, skatins bendradarbiavimą ir leis mokslo idėjoms skliti plačiau.

Parengė Bibliotekos direktorė
Ingrida Kasperaitienė

Apie platformą	Tarptautinės konferencijos	Respublikinės konferencijos	Jaunųjų mokslininkų konferencijos
 <p>International Conference "Forum Wood Building Baltic" Vasario 20-27, 2020 Konferencija vyks anglų kalba. Plačiau →</p>	 <p>International Conference "Maritime, Offshore Energy and Port Logistics" Balandžio 30, 2020 Konferencija vyks anglų kalba. Plačiau →</p>	 <p>International Conference "Environmental Engineering" Balandžio 23-04, 2020 Konferencija vyks anglų kalba. Plačiau →</p>	 <p>International Conference "eStream" Balandžio 28-24, 2020 Konferencija vyks anglų kalba. Plačiau →</p>
 <p>International Conference "Modern Building Materials, Structures and Techniques" Gegužės 10-16, 2020 Konferencija vyks anglų kalba. Plačiau →</p>	 <p>International Scientific Conference "Business and Management" Gegužės 14-16, 2020 Konferencija vyks anglų kalba. Plačiau →</p>	 <p>International Scientific Conference "TRANSBALTICA: Transportation Science and Technology" Rugsėjo 11-18, 2020 Konferencija vyks anglų kalba. Plačiau →</p>	 <p>International Conference "Tech Readings" Lapkričio 2-3, 2020 Konferencija vyks anglų kalba. Plačiau →</p>

Kūryba už universiteto durų

Tęsiame rubriką, užgimusią ankstesniuose žurnalo numeriuose, kurioje atskleidėme, kad VILNIUS TECH bendruomenės narių kūrybiškumas neapsiriboja vien mokslo laboratorijomis ar inžineriniais sprendimais. Kūryba čia gyva ir už darbo ribų – kiekvienas mūsų kolega turi išskirtinių pomėgių, kurie ne tik atskleidžia jų talentą, bet ir padeda rasti pusiausvyrą tarp profesinio gyvenimo ir asmeninių interesų.

Šioje rubrikoje kviečiame pažvelgti į universiteto bendruomenės narius iš kitos perspektyvos – hobių, laisvalaikio veiklių ar kūrybinių iniciatyvų. Tai gali būti menas, sportas ar muzika – kiekvienas hobis atskleidžia unikalią istoriją.

**GRAFINIŲ SISTEMŲ
KATEDROS PROF. DR.
REMIGIJUS VENCKUS**
Meno kūryba

Fotografija ir kompiuteriai mano gyvenime atsirado dėl noro tyrinėti, stebėti ir patirti pasaulį. Dar nuo dailininko studijų (nuo 2000 m.) kūryboje taikau skaitmenines priemones. Visada norėjau skirtingais raiškos būdais plėsti savo vizualinę kalbą. Anksčiau mane labai domino judančių paveikslėlių menas (filmai), todėl esu sukūręs

nemažai videomeno kūrinių. Baigęs bakalauro studijas vis rečiau piešiau, daugiau kūriau fotografijos ar vaizdo kameros priemonėmis, dirbau grafinio ir interneto dizaino srityje.

Fotografija – mano kalbos ir saviraiškos būdas. Per ją išreiškiu požiūrį į tikrovę ir santykį su aplinkiniais. Meno kūryba yra nusiramimo ir savęs pažinimo instrumentas. Kūrybos procese nebelieka jokių socialinių vaidmenų, kuriuos tenka atlikti kiekvieną dieną. Čia nėra nei gerai, nei blogai, nei klaidų, nei tobulų sprendimų. Kurti – tai susitaikyti ir likti tik su savimi. Manau, tai ir yra sunkiausia patirtis gyvenime. Jei pavyksta šis taikos sandoris, tuomet ir visi kiti reikalai gyvenime klostosi daug geriau.

Nuo 2023-ųjų įvyko kūrybos posūkis tapybos link. Jau surengiau 16 autorinių parodų Lietuvoje ir už jos ribų. Iš dalies tai susiję su technologiniu posūkiu vaizdų kultūroje. Aišku, man vis dar patinka taiky-

ti skaitmenines priemones, tačiau kūrybos automatizavimas, dirbtinio intelekto integracija meną dažnai paverčia šabloniška. Problema atsiranda tuomet, kai nebelieka įvairovės, mažėja originalių sprendimų.

Aš mieliau renkuosi tapybą. Ji reikalauja daugiau laiko, bet paveikslas visada yra labiau materialus nei kompozicija ekrane. Sluoksniavimas dažas, pertekliaus nubraukimai, žaidimas grubiu piešiniu – visa tai verčia gerokai susikoncentruoti į patį procesą. Tapyboje negaliu grįžti atgal, todėl reikia daugiau atidumo ir kruopštaus darbo. Viskas imlu laikui, o jis greitai judančiame pasaulyje yra labai brangus. Vadinasi, tapau, nes noriu gyventi prabangiai ir patirti pasakojimo tikro-

vę liesdamas, užuosdamas, keisdamas. Man tapyba suteikia didesnę materialumo amplitudę, įdarbinu daugiau savo jausių, nei žvelgdamas į kompiuterio ekraną.

Tapyba leidžia būti labiau neprognozuojamam, kurti atsitiktinumą, atrasti netikėtus spalvų ir kompozicijos niuansus, realizuoti kompozicinius derinius, kurių neįmanoma iki galo suplanuoti iš anksto. Medžiagiškumas, dažo ir drobės pasipriešinimas, rankos judesio nepakartojamumas ir yra tikroji kūrybos laisvė bei vertė.

Meno kūryba ir yra mano tikroji gyvenimo aistra, rūpestis ir laisvalaikis. Kitos laisvalaikio formos, tokios kaip kelionės, knygų skaitymas, muziejų ir galerijų lankymas –

tik priedas prie meno. Draugai kartais sako, jog manęs nepriversi šokti parašytu, slidinėti, net žaisti dažasvydį. Ir iš tikrųjų, tai ne man. Leiskite fotografuoti, tapyti ar mėstyti apie meną. To man pakaks, nes tai yra mano laisvalaikis.

VERSLO VADYBOS FAKULTETO KOMUNIKACIJOS PRODEKANĖ ENRIKA LAUMENYTĖ Irklenčių sportas

Irklenčių sportu susidomėjau prieš daugiau nei 10 metų – baigdama antrąjį bakalauro studijų kursą. Tuo metu, studijuodama verslo vadybos studijas, dirbau grupinių užsiėmimų trenere. Įprastai vasarą užimtumas sumažėdavo, o rudenį metams planavau išvykti studijuoti į Italiją pagal „Erasmus+“ mainų programą. Ėmiau domėtis aktyviomis sporto veiklomis vasarai. Tuo metu pažįstamiems kaip tik kilo idėja Lietuvos rinkai pristatyti tai, kas tuo metu visame pasaulyje buvo dar tik pradėdama gaminti – irklentes, o man vestė treniruotes ant vandens. Tai turėjo būti tik darbas vasarą, tačiau viskas baigėsi tuo, kad į Italiją mokytis skirdau ne tik su dviem lagaminais daiktų, bet ir visa irklenčių įranga. Vėliau, grįžusi į Lietuvą, ėmiau vadovau-

ti didžiausiai irklenčių kompanijai ir parduotuvei Lietuvoje. Ir nors šandien versle aktyviai nebedalyvauju, esu vienintelė Lietuvoje, turinti aukščiausių irklenčių trenerių kvalifikaciją (*ASI SUP Technical Coach*).

Vasarą vis dar užlipu ant irklentės ir mokau kitus įveikti savo baimes arba irkluoti ne tik kaip pavyksta, o taisyklingai. Irklenčių sportas išmokė labai daug – plaukiojau gražiausiose Europos kempeliuose: nuo Alpių ežerų iki Norvegijos fiordų, taip pat susipažinau su įdomiais, sėkmingais ir įkvėpiančiais žmonėmis.

Tikiuosi, kad vasarą turėsime akimirky ant vandens ir su VILNIUS TECH kolegomis! Jei norėsite paplaukioti, drąsiai kreipkitės.

FIZIKOS KATEDROS PROF. DR. ARTŪRAS JUKNA Romansų ansamblis

Romansų ansamblis „Juodoji rožė“ gyvuoja gana seniai. Ansamblis dažniausiai atlieka pokario laikų, o kartais – kiek vėlesnių laikų romansus. Vis dėlto kolektyvas neatsisako ir naujų kūrinų – tiek romansų, tiek eilių, kurios gali būti priskirtos šiam žanrui. Romansai – labai jautrus muzikos žanras, jų grožis glaudžiai susijęs su eilėmis. Kai muzi-

ka dera su žodžiais, klausytojas gali pajusti, ką norima perduoti.

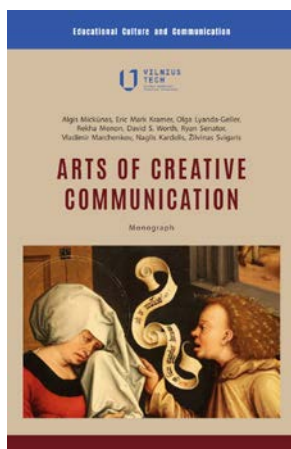
Šis mano hobis susiformavo gana atsitiktinai. Viena iš mano kolegų, su kuria anksčiau dainavau Lietuvos mokslų akademijos chore, jau priklausė šiam ansambliui. Ji žinojo, kad man patinka groti gitara ir pakvietė pabandyti paakomponuoti romanso dainoms. Iš pradžių nedrąsiai sutikau, bet vieną kartą nuvykau, parinkau gitarai ansamblio dainuojamų dainų akordus ir pradėjau akomponuoti. Nuo tos akimirkos šis hobis tęsiasi jau trečius ar ketvirtus metus – su kiekviena repeticija ir pasirodymu jis tampa vis įdomesne mano gyvenimo dalimi.

Per metus kolektyvas surengia per 10–15 pasirodymų. Keliaujame į kitus miestus ir miestelius, dalyvaujame miestų šventėse, lankomės sen-

jų reabilitacijos centruose, koncertuojame įvairių amžiaus grupių žmonėms. Klausytojai mielai susirenka. Kartais tenka koncertuoti perpildytose salėse, daliai klausytojų stovint.

Repertuaras nuolat keičiasi, nors nevengiame publikai labiau patinkančių ar renginiui pritaikomų dainų pasikartojimų. Kolektyvo nariai siūlo dainas, kurias vėliau atrenkame, klausomės kitų atlikėjų įrašytų garso takelių ir stengiamės pakartoti ar interpretuoti jas savaip. Ansamblio atliekamų dainų programa perpinta su maestro Juozo Šalkausko talentingai skaitoma poezija. Kiekvienas kolektyvo narys savaip prisideda prie romansų atlikimo ir suteikia jiems savitą atspalvį. Tai – mano antrasis hobis, kuriame susitinka muzika, žodžiai, kūryba ir bendrystė, o kartu – galimybė dalintis ir įkvėpti kitus.

Mickūnas, A., Kramer, E. M., Lyanda-Geller, O., Menon, R., Worth, D. S., Senator, R., Marchenkov, V., Kardelis, N. and Svigaris, Ž. (2025).

ARTS OF CREATIVE COMMUNICATION, MONOGRAPH.

This interdisciplinary collection probes how philosophy, myth, art, and media intertwine to shape creative understanding and practice. Originating in a symposium (Ohio University, Athens) and published by Vilnius Gediminas Technical University, the volume gathers essays that illuminate “structures of awareness” and the conditions under which images, language, and symbols make meaning. Algis Mickūnas opens by distinguishing lived experience from theory and by tracing transcendental “arche” and eidetic reflection beyond mere visuality and representation. Eric Mark Kramer develops a comparative cultural and media lens (after Gebser) to show how multiple consciousness structures cooperate—and sometimes regress—in modernity. Naglis Kardelis explores the entanglement of philosophy and myth through Losev, Mickūnas, and Šliogeris; Olga LyandaGeller and Vladimir Marchenkov offer parallel readings of Losev and Gebser on language, history, and cultural trajectories. Ryan Senator places Jung and Gebser in dialogue on symbols as mediators of psychic wholeness; David S. Worth analyzes the platformmediated, viocentric self; Rekha Menon examines how Jim Crowera imagery and visual culture perpetuate racial hierarchy; and Žilvinas Svigaris advocates empathycentered, artsrich education as a corrective to mechanistic rationality. Together, these essays model “creative fertilization” across disciplines and traditions, inviting readers to rethink identity, otherness, and responsibility in the contemporary lifeworld.

Pomarnacki, R., Seilius, A.

MATAVIMO NEAPIBRĖŽTIS. TEORIJA IR PAVYZDŽIAI, VADOVĖLIS.

Vadovėlis „Matavimo neapibrėžtis: teorija ir pavyzdžiai“ skirtas pirmosios ir antrosios studijų pakopų studentams, studijuojantiems taikomosios metrologijos ir susijusių inžinerijos dalykus. Taip pat – doktorantams, dėstytojams bei visiems, besidomintiems matavimų kokybe ir jų tikslumo vertinimu. Leidinys paremtas tarptautiniu „Matavimo neapibrėžties išreiškimo vadovu“ (GUM), kuris yra plačiai taikomas pasaulinėje praktikoje ir įtrauktas į įvairius kokybės bei akreditacijos standartus.

Vadovėlyje sistemingai pristatoma matavimo neapibrėžties samprata, jos išreiškimo metodikos ir praktinio taikymo pavyzdžiai. Knyga apima teorinius pagrindus – nuo pagrindinių metrologijos sąvokų, tikimybių teorijos ir matematinės statistikos elementų iki matavimo modelių sudarymo bei jų tinkamumo vertinimo. Didelis dėmesys skiriamas tarptautinių dokumentų rekomendacijų aiškinimui, jų taikymui praktikoje, iliustracijoms, kurios padeda geriau suprasti pateikiamą medžiagą.

Leidinys skirtas ne tik teorinėms žinioms įgyti, bet ir praktiniams įgūdžiams formuoti – jame pateikiamos užduotys ir klausimai savarankiškam darbui bei nuorodos į papildomą literatūrą. Vadovėlis pritaikytas studijoms: medžiaga pateikiama nuosekliai, su skyrių apibendrinimais ir užduotimis, nevengiama pasikartojimų, kad būtų užtikrintas aiškumas bei žinių įsisavinimo nuoseklumas.

Šis leidinys gali būti naudingas ne tik akademinėje aplinkoje, bet ir praktinėje veikloje – metrologijos specialistams, laboratorijų darbuotojams, kokybės vadymų ekspertams bei visiems, kuriems svarbus patikimas matavimų rezultatų interpretavimas.

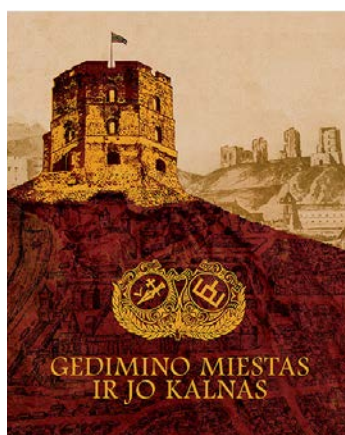
Lapinskaitė, I.

DARNAUS VYSTYMOŠI ATSKAITOMYBĖ. ĮMONIŲ DARNIOS VEIKLOS ANATOMIJA IR REZULTATŲ VERTINIMAS, VADOVĖLIS.

Knygoje nagrinėjami įmonių darnaus vystymosi veiklos rezultatų vertinimo principai ir metodikos. Leidinio tikslas – suteikti žinių ir padėti suprasti, kaip darnaus vystymosi samprata įsitvirtino šiuolaikinėje verslo praktikoje, o nuosekli, pagrįsta ir skaidri rezultatų atskaitomybė padeda užtikrinti organizacijų atsakomybę suinteresuotosioms šalims.

Vadovėlyje pristatomi pagrindiniai teoriniai aspektai ir praktiniai pavyzdžiai, apimantys darnaus vystymosi sampratos raidą, efektyvumo ir konkurencingumo sąsajas, suinteresuotųjų šalių vaidmenį bei trejopo veiklos atskaitingumo principus. Dėmesys skiriamas darniam vystymuisi, kaip įmonės vertės didinimo garantui, rizikos valdymo vaidmens analizei darnaus vystymosi kontekste. Aptariami tarptautiniai vertinimo standartai ir naujaisi Europos Sąjungos teisės aktai – ES taksonomijos reglamentas ir Bendrovių tvarumo atskaitomybės direktyva.

Nors šiuolaikiniame verslo pasaulyje darnaus vystymosi atskaitomybė dar ne visada pripažįstama kaip būtina praktika, vis svarbiau suvokti, kad darnaus vystymosi rezultatų vertinimas yra ne pasirinkimas, o būtina sąlyga, norint užtikrinti ilgalaikį įmonės konkurencingumą, įmonės vertės kūrimą ir rizikų valdymą.

Grigelis, A., Satkūnas, J., Vaitkevičius, G., Dobrotin, N., Liugas, J., Michelevičius, D., Juozapavičius, G., Azaravičius, D., Skuodis, Š., Daugevičius, M., Grigas, R., Kaušpėdas, A.

„GEDIMINO MIESTAS IR JO KALNAS“, MONOGRAFIJA

Monografija parengta skirtingų sričių aukštos kvalifikacijos mokslininkų, savo srities profesionalų, kurių tikslas – apibendrinti naujausius pastarojo dešimtmečio mokslinių ir inžinerinių tyrimų duomenis apie Vilniaus piliavietės, vadinamos Gedimino kalnu, pilies kalnu, Aukštutine ir Žemutine pilimi, gamtinę aplinką, geologinę sandarą, architektūrą bei istorinę praeitį ir dabartį.

Knyga skiriama žymaus inžinieriaus geologo Kazimiero Monstviilo, ilgamečio Vilniaus pilių geologinės aplinkos tyrėjo, atminimui.

Pirmuose skyriuose pateikiami enciklopediniai duomenys apie Gedimino pilies kalną, aprašoma Vilniaus pilių erozinio kalvyno kilmė, remiantis archeologijos duomenimis, išanalizuoti didieji pokyčiai, vykę Vilniaus žemėvaizdyje nuo XIV a. Keliuose tolesniuose skyriuose, remiantis naujausių tyrimų duomenimis, aprašyta kalno geologinė sandara, kalno šlaitų dinamika, pateikiamas kalno šlaitų elgsenos prognozės modelis, pagrindžiama Gedimino kalno statinių ir šlaitų tvarkybos darbų koncepcija. Paskutiniame skyriuje pateikiama Aukštutinės pilies atkūrimo vizija.

Monografijos autoriai skatina suprasti, kokią didžiulę reikšmę turėtų Aukštutinės pilies Vilniuje, kaip vieno iš valstybės simbolių, atkūrimas.

The university strengthens partnership in the ENIHEI network: a cooperation memorandum was signed

The university's anniversary logo was presented

Pristatytas universiteto jubiliejinis logotipas

Universitetas stiprina partnerystę ENIHEI tinkle: pasirašė bendradarbiavimo memorandumą

SAUSIS / JANUARY

FMF atstovai dalyvavo Pasaulio studentų programavimo čempionato Šiaurės Vakarų Europos regiono konkurse

Representatives of FMF participated in the Northwest Europe regional contest of the International Collegiate Programming Contest

Pradėtas įgyvendinti 13 mln. eurų vertės projektas ITPC kompetencijų stiprinimui

A 13 million euro project for strengthening ITPC competencies has been launched

LMT pradeda įgyvendinti projektą ITPC kompetencijų stiprinimui

A representative of the Wiley Online Library database visited the university library

Universiteto Bibliotekoje lankėsi duomenų bazės Wiley Online Library atstovė

University researchers participated in the final conference of the international MICE.N.E project

Universiteto mokslininkės dalyvavo tarptautinio MICE.N.E projekto baigiamojoje konferencijoje

The rector was awarded the Fire and Rescue Service badge "For Merits to Public Safety"

Rektoriui įteiktas priešgaisrinės gelbėjimo tarnybos ženklas „Už nuopelnus gyventojų saugai“

Universitetas prisijungė prie Globaliosios Ukrainos studijų koalicijos

The university joined the Global Coalition of Ukrainian Studies

Universitete lankėsi EK ir ŠMSM atstovai – susipažino su ES investicijų projektais

Representatives of the European Commission and the Ministry of Education, Science and Sport visited the university and reviewed EU investment projects

Universitete vyko Orientacinės dienos tarptautiniams studentams

Orientation Days for international students took place at the university

University researchers became members of the Research Development Alliance

Universiteto mokslininkai tapo Mokslinių tyrimų plėtros aljanso nariais

The third stage of the 37th Lithuanian School Students Informatics Olympiad was held at the university

Universitete įvyko 37-osios Lietuvos mokinių informatikos olimpiados trečiasis etapas

The university received the "Vilnius TechFusion Awards" for its contribution to science

Universitetui už indėlį į mokslą – „Vilnius TechFusion Awards“ apdovanojimas

SAUSIS / JANUARY

Universitete vyko išskirtinė diskusija apie Europos tikslus kosmose

A unique discussion on Europe's goals in space was hosted by the university

VASARIS / FEBRUARY

Universitete išlydėta dar viena kūrėjų karta

Another generation of creators graduated from the university

Universitetas stiprina pozicijas Europoje: reikšmingas šuolis „QS Europe 2026“ reitinge

The university strengthens its position in Europe: a significant rise in the QS Europe 2026 ranking

University representatives met with ATHENA partners and strengthened cooperation with the University of Vigo

Universiteto atstovai susitiko su ATHENA partneriais: stiprina bendradarbiavimą su Vigo universitetu

A meeting with EBSCO platform representatives took place in the library

Bibliotekoje vyko susitikimas su EBSCO platformos atstovėmis

A meeting of the Transport Innovation Association members took place at TIF

TIF vyko Transporto inovacijų asociacijos narių susitikimas

Doc. dr. Rūta Mikučionienė tapo naująja Europos klimato pakto ambasadore

Assoc. Prof. Dr. Ruta Mikucioniene became a new ambassador of the European Climate Pact

Universiteto mokslininkai – Lietuvos mokslo premijos laureatai technologinių mokslų srityje

University researchers became laureates of the Lithuanian Science Prize in the field of technological sciences

Universitetas prisijungė prie Naujojo europinio bauhauso akademijos

The university joined the New European Bauhaus Academy

University students participated in the international OCPC 2026 Winter programming camp

Community members were awarded for their merits to the university and for promoting its name

The second stage of the 22nd Informatics and Computational Thinking contest "Bebras" took place at the university

Universitete įvyko 22-ojo Informatikos ir informacinio mąstymo konkurso „Bebras“ II-asis etapas

Universiteto studentai dalyvavo tarptautinėje OCPC 2026 Winter programavimo stovykloje

Apdovanoti bendruomenės nariai už nuopelnus universitetui ir jo vardo garsinimą

VASARIS / FEBRUARY

Prof. Hartmutui Pasternakui suteiktas Garbės daktaro vardas

Prof. Hartmut Pasternak was awarded the title of Honorary Doctor

Prof. dr. D. Čygui ir prof. G. Čaikauskui už nuopelnus šaliai Prezidentūroje įteikti valstybiniai apdovanojimai

Prof. Dr. D. Cygas and Prof. G. Čaikauskas were awarded state decorations at the Presidential Palace for their merits to the country

Daugiau nei dešimtmetį trunkanti universiteto ir STS partnerystė – augina profesionalius specialistus

A partnership between the university and STS lasting more than a decade continues to develop professional specialists

Students from the International Ukrainian School in Lithuania visited the university

Universitete lankėsi tarptautinės Ukrainos mokyklos Lietuvoje mokiniai

University researchers received LINPRA Honorary Badges for merits to engineering

Universiteto mokslininkams – LINPRA Garbės ženklai už nuopelnus inžinerijai

University students achieved victories in the Lithuanian Youth Sambo Championship

Universiteto studentų pergalės Lietuvos jaunimo sambo čempionate

KOVAS / MARCH

Universiteto lengvaatlečiai – sidabro ir bronzos medaliai studentų čempionate

University track and field athletes won silver and bronze medals in the student championship

Profesorių emeritų klubo stipendija – TIF studentui

A scholarship from the Club of Emeritus Professors was awarded to a TIF student

Universiteto atstovai dalyvavo Vilniaus knygų mugėje

University representatives participated in the Vilnius Book Fair

University researchers received the Lithuanian Science Prize for innovative road solutions

A university student won bronze at the Lithuanian Athletics Championship

The monograph "Gediminas' City and Its Hill" was presented at the Vilnius Book Fair

Vilniaus Knygų mugėje pristatyta monografija „Gedimino miestas ir jo kalnas“

Universiteto mokslininkams – Lietuvos mokslo premija už inovatyvius kelių sprendimus

Universiteto studentas iškovojo bronzą Lietuvos lengvosios atletikos čempionate

KOVAS / MARCH

Universitete vyko tarptautinis medinės architektūros ir statybos forumas „Forum Wood Building Baltic 2026“

The international forum on wooden architecture and construction "Forum Wood Building Baltic 2026" took place at the university

Paskelbti universiteto monografijų ir vadovėlių konkursų nugalėtojai

Winners of the university monograph and textbook competitions were announced

Universiteto atstovas dalyvavo „IEEE AMC 2026“ konferencijoje

A university representative participated in the "IEEE AMC 2026" conference

